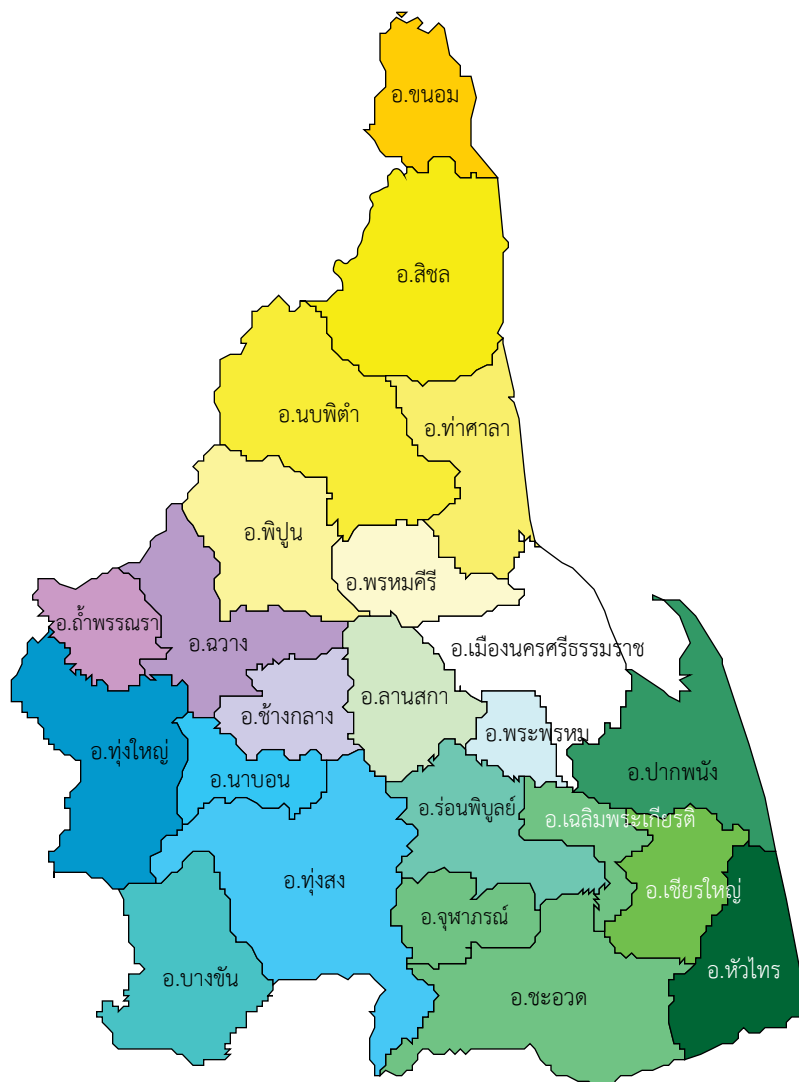

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนวัตกรรมการเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพารา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 26 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 24 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากลที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 42 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน มีประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 16 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง” ซึ่งมี รายการสถิติทางการรวมจำนวน 15 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 4 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการอยู่ดี มีสุข โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และ ภูมิปัญญา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 19 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บ ข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 3 รายการ และรายการสถิติ ทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	6
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	15
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนว ทางการดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	53
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	60
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	67
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	75
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	80
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	75
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	76
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	77
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	78
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	79
แผนภาพที่ 7 : กระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ	81
แผนภาพที่ 8 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์และโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 - 2554	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตของพืชเศรษฐกิจ ปีการเพาะปลูก พ.ศ. 2555/2556	8
ตารางที่ 3 : ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2551 – 2555	8
ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2550 – 2554	9
ตารางที่ 5 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2551 – 2555	11
ตารางที่ 6 : ข้อมูลคนต่างด้าวจังหวัดนครศรีธรรมราช ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2556	11
ตารางที่ 7 : จำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2556	12
ตารางที่ 8 : จำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2556	13
ตารางที่ 9 : จำนวนคดีแยกตามประเภทกลุ่มความผิด ปี พ.ศ. 2555 - 2556	14
ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	31
ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	37
ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	37
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	40
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	51
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	51
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	53
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”	55
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”	59
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”	59
ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”	62
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”	65
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”	65
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	67
ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”	69
ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”	73
ตารางที่ 32 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”	73
ตารางที่ 33 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”	74
ตารางที่ 34 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	80
ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	84

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดนครศรีธรรมราชฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางตอนกลางของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 780 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 9,943 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,214,064 ไร่ แบ่งเขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 23 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช	13. อำเภอดวาง
2. อำเภอเชียรใหญ่	14. อำเภอขนอม
3. อำเภอปากพนัง	15. อำเภอนาบอน
4. อำเภอชะอวด	16. อำเภอพรหมคีรี
5. อำเภอทุ่งสง	17. อำเภอบางขัน
6. อำเภอท่าศาลา	18. อำเภอจุฬาภรณ์
7. อำเภอร่อนพิบูลย์	19. อำเภอฉ่ำพรรณราช
8. อำเภอสิชล	20. อำเภอพระพรหม
9. อำเภอลานสกา	21. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
10. อำเภอพิปูน	22. อำเภอนบพิตำ
11. อำเภอหัวไทร	23. อำเภอช้างกลาง
12. อำเภอทุ่งใหญ่	

ลักษณะภูมิประเทศแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ บริเวณตอนกลางมีเทือกเขานครศรีธรรมราช ซึ่งมีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของจังหวัดลงไปจนถึงใต้สุด มีภูเขาสูงสุดในจังหวัดคือ เขาหลวง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 1,835 เมตร จากบริเวณเทือกเขาตอนกลางไปทางตะวันออกถึงฝั่งทะเลอ่าวไทยมีลักษณะเป็นที่ราบชายฝั่ง ด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นที่ราบระหว่างเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาบรรทัด มีเนินเขาอยู่เป็นบางแห่ง ทางด้านตะวันตกเป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำตาปี ซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัด

¹ แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

มูลค่าเศรษฐกิจของจังหวัด พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าเท่ากับ 154,049 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 2.3 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ 88,091 บาท เพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนหน้า เท่ากับ 1,105 บาท

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราชยังคงพึ่งพาสาขาเกษตรกรรม โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสัดส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่นๆ ในปี พ.ศ. 2554 มีสัดส่วนภาคการเกษตรร้อยละ 30.7 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 30.2 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัดในปี พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ 42,337 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลักคือ ยางพารา ข้าว ไม้ผล ที่เหลือเป็นประมง มีมูลค่า 5,003 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.20 ส่วนสาขาที่มีความสำคัญรองลงมาคือ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า 21,131 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17 สาขาการผลิตอุตสาหกรรม 18,864 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.2 สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีมูลค่า 15,629 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.6 สาขาการศึกษา มีมูลค่า 10,892 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.80 สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ มีมูลค่า 9,698 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.80 สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีมูลค่า 8,207 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์และโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 - 2554

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)				โครงสร้าง (ร้อยละ)			
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ภาคเกษตร	35,143	31,988	45,537	47,340	28.4	25.9	30.2	30.7
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ ป่าไม้	29,730	26,436	40,581	42,337	24.0	21.4	26.9	27.5
การประมง	5,412	5,552	4,956	5,003	4.4	4.5	3.3	3.2
นอกภาคเกษตร	88,795	91,578	105,052	106,708	71.6	74.1	69.8	69.3
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	18,642	18,644	20,413	21,131	15.0	15	16.5	17
การผลิตอุตสาหกรรม	16,124	15,533	20,519	18,864	13.0	12.5	16.6	15.2
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	8,448	7,999	8,446	8,207	6.8	6.5	6.8	6.6
การก่อสร้าง	2,847	3,235	4,463	4,264	2.3	2.6	3.6	3.4
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	11,425	12,536	15,228	15,629	9.2	10.1	12.3	12.6
โรงแรม และภัตตาคาร	598	624	731	881	0.5	0.5	0.6	0.7

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์และโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 – 2554 (ต่อ)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)				โครงสร้าง (ร้อยละ)			
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ตัวกลางทางการเงิน	4,088	4,242	4,365	5,018	3.3	3.4	3.5	4.0
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,416	2,361	2,544	2,187	1.9	1.9	2.1	1.8
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	5,148	5,936	6,407	6,588	4.2	4.8	5.2	5.3
การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	7,444	7,860	8,951	9,698	6.0	6.3	7.2	7.8
การศึกษา	9,043	9,378	9,882	10,892	7.3	7.6	8.0	8.8
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,513	2,090	1,975	2,099	1.2	1.7	1.6	1.7
การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	957	977	975	1,073	0.8	0.8	0.8	0.9
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	103	162	154	178	0.1	0.1	0.1	0.1
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด(GPP)	123,938	123,566	150,588	154,049	100	100	100	100
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน(บ.)	73,264	72,192	86,986	88,091	-	-	-	-
ประชากร (1,000 คน)	1,692	1,712	1,731	1,749	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 2, หน้า 5
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ทั้งหมด 6,214,064 ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 3,059,412.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 49 ของพื้นที่จังหวัด แบ่งเป็นที่นา 379,156.75 ไร่ ป่าปลูกพืชไร่ 63,644 ไร่ ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น 2,560,647 ไร่ ทำสวนผักและไม้ดอก 55,965 ไร่

พืชเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราชอันดับหนึ่ง ได้แก่ ยางพารา โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ปลูกยางพารา และมีผลผลิตมากเป็นอันดับสองของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนพืชเศรษฐกิจอื่นที่สำคัญลำดับถัดมา ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ข้าว ทูเรียน เงาะ มังคุด และลองกอง เป็นต้น รายละเอียดพื้นที่ปลูกและผลผลิต แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตของพืชเศรษฐกิจ ปีการเพาะปลูก พ.ศ. 2555/2556

ชนิด	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว/ ให้ผลแล้ว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก./ไร่)
ยางพารา	1,995,586	1,764,795	507,997	288
ข้าวนาปี	331,435	321,562	149,242	464
ข้าวนาปรัง	176,587	176,411	91,381	518
ปาล์มน้ำมัน	312,523	213,309	601,944	2,822
มันคุด	93,455	80,512	31,078	386
ทุเรียน	42,141	38,328	21,080	550
เงาะ	36,348	35,594	17,263	485
ลองกอง	33,777	26,595	10,239	385

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช ร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจเขต 8 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัด นครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 2, หน้า 55)

ด้านการปศุสัตว์ จากข้อมูลสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2556 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ 73,053 ราย มีพื้นที่ปลูกหญ้าอาหารสัตว์ 24,684.25 ไร่ พื้นที่ทุ่งสาธารณะ 12,865 ไร่² สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงมากที่สุดคือไก่เนื้อ รองลงมา ได้แก่ สุกร โคเนื้อ และแพะ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 : ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2551 – 2555

(หน่วย : ตัว)

ชนิดสัตว์	2551	2552	2553	2554	2555
โคเนื้อ	25,326	25,978	23,612	23,357	23,140
ไก่	9,184,630	9,102,780	9,387,697	9,423,289	9,624,740
สุกร	289,606	281,063	286,381	287,710	316,420
แพะ	7,196	14,216	14,022	18,807	20,731

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ประมวลข้อมูลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 13-16, หน้า 65-67)

ด้านการประมง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีชายฝั่งทะเลในพื้นที่ 6 อำเภอ ยาว 225 กิโลเมตร แยกเป็นในพื้นที่อำเภอขนอม 38 กิโลเมตร อำเภอสิชล 37.5 กิโลเมตร อำเภอนาทวี 31.3 กิโลเมตร อำเภอเมือง 26.1 กิโลเมตร อำเภอปากพนัง 74.5 กิโลเมตร และอำเภอหัวไทร ยาว 27.6 กิโลเมตร มีจำนวนเรือประมงที่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมงจนถึงปี พ.ศ. 2556 จำนวน 3,936 ลำ

การผลิตสาขาการประมงในอดีตเคยเป็นอาชีพที่ทำรายได้สูง และมีประชากรจำนวนมากพึ่งพาการทำประมงทั้งชายฝั่งและน้ำลึก แต่ในระยะหลังความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรประมง มีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูง ทำให้มีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำลดลงอย่างต่อเนื่อง

² อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 13.

ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่นำเข้าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา จังหวัด นครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2550 – 2554

ปี พ.ศ.	ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ปี 2550	77,410	75
ปี 2551	2,840	108
ปี 2552	4,368	118
ปี 2553	3,539	124
ปี 2554	3,323	119

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 10-11, หน้า 64)

นอกจากนี้จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำที่สำคัญของจังหวัด คือ กุ้งทะเล มีจำนวนฟาร์มที่เลี้ยงกุ้งทะเล 2,168 ฟาร์ม 4,927 บ่อ รวมพื้นที่เลี้ยง 25,997.8 ไร่ พื้นที่ฟาร์ม 41,736.61 ไร่ เป็นจำนวนฟาร์มผลิตกุ้งทะเลที่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP ประมง 844 ฟาร์ม

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีโรงงานอุตสาหกรรม (ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2556)³ จำนวนทั้งสิ้น 1,902 โรง มีการจ้างงานรวม 23,591 คน เงินลงทุน 52,241.3 ล้านบาท โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ ได้แก่
 - อุตสาหกรรมยางแผ่นรมควัน ปัจจุบันมีจำนวน 96 โรง กำลังการผลิตรวมประมาณ 470,000 ตัน/ปี แยกเป็นโรงงานขนาดกลางและใหญ่ จำนวน 25 โรงงาน และเป็นโรงงานชุมชน จำนวน 71 โรงงาน
 - อุตสาหกรรมน้ำยางข้น มีโรงงาน 4 โรง กำลังการผลิต 70,00 ตันต่อปี ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ มาเลเซีย และจีน
 - อุตสาหกรรมยางพารา มีโรงงาน 6 โรง กำลังการผลิต 278,200 ตันต่อปี ตลาดต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา
- 2) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา มีโรงงาน 78 โรง กำลังการผลิต 1,100,000 ลบ.ม. ต่อปี ปัจจุบันมีปริมาณการผลิตลดลงเนื่องจากราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้น รวมทั้งการชะลอซื้อของประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดใหญ่ เนื่องจากมาตรการชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- 3) อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เป็นโรงงานขนาดใหญ่ มีกำลังการผลิต 1,394,587 เมตริกตันต่อปี ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์ในพื้นที่ภาคใต้
- 4) อุตสาหกรรมผลิต ส่ง จำหน่ายพลังงานไฟฟ้า มีกำลังการผลิต 824 เมกกะวัตต์

³ อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 15.

5) โรงแยกก๊าซธรรมชาติ กำลังการผลิต SALES GAS 71,610 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน LPG 166,980 ตันต่อปี และก๊าซโซลีนธรรมชาติ 30,927 ตันต่อปี

6) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล มีโรงงานปลาป่น 13 โรง ปัจจุบันได้หยุดการประกอบกิจการชั่วคราวหลายโรงงาน เนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำทะเลในอ่าวไทย มีน้อยประกอบกับราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เรือประมงหยุดกิจการ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำทะเลซึ่งเป็นวัตถุดิบมีน้อย

สำหรับเหมืองแร่ ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีเหมืองแร่ทั้งสิ้น 54 แปลง โดยมีแร่ที่สำคัญ ได้แก่ ยิปซัม หินปูน (สำหรับอุตสาหกรรมซีเมนต์ และอุตสาหกรรมก่อสร้าง) โดโลไมต์ แบไรต์ เฟลด์สปาร์ และดินอุตสาหกรรม (ซีเมนต์)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

นครศรีธรรมราชเป็นเมืองที่มีเสน่ห์น่าไปเยือนมากเมืองหนึ่ง นอกจากจะมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม เช่น เขาหลวง หรือชุมชนพัฒนาตัวอย่างที่บ้านคีรีวงแล้ว เมืองนครยังเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม มีทั้งหนังตะลุงและมโนราห์ ซึ่งมีความหมายแฝงไว้ด้วยคติธรรม เป็นเมืองพุทธในแดนใต้ มีพระมหาธาตุวรมหาวิหารซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า 1,800 ปี

มีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งสิ้นจำนวน 473 แห่ง แบ่งได้เป็น ประเภทท่องเที่ยวธรรมชาติ 282 แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์โบราณ ศาสนสถาน 103 แห่ง และ ประเภทวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชน และกิจกรรม 88 แห่ง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นหนึ่งในเจ้าของรางวัลกินรี (Tourism Awards) ด้านแหล่งท่องเที่ยว รางวัลสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว บุคลากรได้รับรางวัลมัคคุเทศก์ดีเด่น 2 ปีซ้อน รวมรางวัลกินรี 17 รางวัล โดยได้รับรางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย รางวัลกินรี ปี พ.ศ. 2553 ถึง 5 รางวัล ตามรอยกินรีเมืองนครศรีธรรมราช จำนวน 8 ตัว (ปี พ.ศ. 2539 -2551) และในปี พ.ศ. 2556 ได้รับรางวัลกินรี 3 รางวัล

จากสถิติพบว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากการที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยกว่าร้อยละ 90 โดยในปี พ.ศ. 2555 มีรายได้จากการท่องเที่ยว มูลค่า 8,724.49 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.25

ตารางที่ 5 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช
เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2551 – 2555

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว ชาวไทย (คน)	จำนวนนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ (คน)	รวมนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากการ ท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2551	1,105,915 (- 31.25 %)	42,172 (+ 38.58 %)	1,148,087 (- 29.95 %)	4,719.94 (+ 8 %)
2552	1,888,477 (+ 70.76%)	25,939 (- 38.49 %)	1,914,416 (+ 66.75 %)	5,724.66 (+ 21.29 %)
2553	1,857,246 (- 1.65%)	18,979 (- 26.83 %)	1,876,225 (- 2.00 %)	5,845.57 (+ 2.11 %)
2554	2,362,439 (+ 27.20%)	15,348 (- 19.13 %)	2,377,787 (+ 26.73 %)	8,368.48 (+ 43.16 %)
2555	2,382,833 (+0.10 %)	40,634 (+ 164.75 %)	2,423,367 (+ 1.91 %)	8,724.49 (+ 4.25 %)

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัด (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561)
ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 31)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัดนครศรีธรรมราช ไตรมาส 2 ปี พ.ศ. 2556 มีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปหรืออยู่ในวัยทำงาน จำนวน 1,386,473 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม 1,053,730 คน คิดเป็นร้อยละ 76 ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด

ในจำนวนกำลังแรงงานปัจจุบันทั้งหมด 1,053,730 คน แยกเป็นผู้มีงานทำ 1,040,820 คน คิดเป็นร้อยละ 98.77 ของกำลังแรงงาน และผู้ว่างงาน 12,910 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23 ทั้งนี้ นอกจากแรงงานในพื้นที่แล้ว พบว่ามีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในพื้นที่ด้วย โดยในปี พ.ศ. 2556 มีแรงงานต่างด้าว รวม 12,863 คน ทำงานกับนายจ้างหรือผู้ประกอบการ 1,651 แห่ง สามารถแยกประเภทของแรงงานต่างด้าวได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : ข้อมูลคนต่างด้าวจังหวัดนครศรีธรรมราช ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวนคนต่างด้าว (คน)	นายจ้าง/เจ้าของสถาน ประกอบการ (แห่ง)
1.	คนต่างด้าวตลอดชีพ	575	-
2.	ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI)	12	-
3.	เข้าเมืองชั่วคราว	624	121
4.	มีใบถิ่นที่อยู่	5	4
5.	คนต่างด้าวในความดูแลของมหาดไทย	70	34
6.	พิสูจน์สัญชาติและขอรับใบอนุญาตทำงาน	10,411	1,366
7.	นำเข้าถาวร ตอบ	1,166	123
รวม		12,863	1,651

ที่มา : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561)
ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 41)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.5.2 การศึกษา

1) การศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษา ออกเป็น 4 เขต และพื้นที่มัธยมศึกษา 1 เขต มีสถานศึกษาสังกัดภาครัฐ รวม 871 แห่ง และสถานศึกษาเอกชน 169 แห่ง มีครูอาจารย์จำนวน 17,197 คน มีนักเรียนรวม 306,915 คน รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : จำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2556

หน่วยสังกัด	สถานศึกษา (แห่ง)		ครูอาจารย์ (คน)		นักเรียน (คน)	
	ของรัฐ	เอกชน	ของรัฐ	เอกชน	ของรัฐ	เอกชน
เขต 1	142	52	2,113	1,178	48,758	27,539
เขต 2	212	59	2,111	858	28,990	10,888
เขต 3	250	32	2,212	591	29,128	16,476
เขต 4	145	26	1,675	372	25,678	9,002
มัธยมศึกษา เขต 12	71	-	4,648	-	80,151	-
เทศบาลนคร , เมือง	23	-	905	-	11,375	-
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	5	-	60	-	1,578	-
กศน.	23	-	474	-	16,632	-
รวม	871	169	14,198	2,999	242,290	63,905
รวมรัฐและเอกชน	1,040		17,197		306,195	

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 36

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2) การศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน 7 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยาบริการเฉลิมพระเกียรติ ศูนย์วิทยพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

3) การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปี พ.ศ.2556 สำนักงาน กศน. จังหวัดนครศรีธรรมราช มีศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน 23 แห่ง มีบุคลากร 433 คน มีผู้เข้าศึกษานอกระบบ รวม 16,407 คน

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีสถานบริการภาครัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 305 แห่ง ประกอบด้วยโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 28 แห่ง ศูนย์อนามัย 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 250 แห่ง และหน่วยบริการคู่สัญญา 25 เครือข่าย มีโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 2 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่นรวม 13 แห่ง ส่วนสถานบริการสาธารณสุขเอกชน รวม 721 แห่ง ประกอบด้วยโรงพยาบาลเอกชน 4 แห่ง คลินิก 294 แห่ง และร้านขายยา 294 แห่ง⁴

⁴ สรุปจำนวนจาก แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 39-41.

มีอัตราส่วนบุคลากรทางการแพทย์ทุกสังกัด คือ แพทย์ 1 คนต่อประชากร 4,872 คน ทันตแพทย์ 1 คนต่อประชากร 15,988 คน เภสัชกร 1 คนต่อประชากร 8,164 คน และ พยาบาล 1 คนต่อประชากร 709 คน

ตารางที่ 8 : จำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2556

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)				อัตราส่วนประชากรต่อบุคลากร 1 คน
	กระทรวงสาธารณสุข	กระทรวงอื่นๆ	เอกชน	รวม	
แพทย์	250	35	30	315	4,872
ทันตแพทย์	89	4	3	96	15,988
เภสัชกร	168	11	9	188	8,164
พยาบาลวิชาชีพ	2,013	107	75	2,317	709
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	108	9	4	121	14,041
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	852	-	-	852	1,801

ที่มา : รายงานทรัพยากรสาธารณสุข ประจำปี 2556 (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 39)
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

สาเหตุการป่วยของประชากรในจังหวัด พบสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก 5 ลำดับแรก คือ โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคต่อมไทรอยด์ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่าง และโรคระบบย่อยอาหาร ส่วนสาเหตุป่วย ของผู้ป่วยใน 3 อันดับแรก ได้แก่ โรคความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการ และเมตาบอลิซึมอื่นๆ โรคความดันโลหิตสูง และโรคเลือด หรืออวัยวะสร้างเลือด นอกจากนี้ยังพบสภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ 5 โรคหลัก โดยมีโรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยของประชากรมากที่สุด รองลงมาคือ โรคเบาหวาน หัวใจขาดเลือด หลอดเลือดสมองใหญ่ และเนื้องอกร้ายที่เต้านม ตามลำดับ ทั้งนี้มีอัตราการเข้ารับการรักษาด้วยโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นทุกปี สาเหตุการเจ็บป่วยส่วนใหญ่เนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการ พฤติกรรมเสี่ยงจากการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย ส่วนสาเหตุการตาย จากข้อมูลการตายตามใบมรณะบัตรจังหวัด นครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2556 พบสาเหตุการตายที่สำคัญ 5 ลำดับแรก คือ เนื้องอก โรคหัวใจขาดเลือด โรคโลหิตเป็นพิษ โรคอุบัติเหตุขนส่ง และโรคหลอดเลือดในสมอง

โรคจากการแผ่รังสีทางระบาดวิทยา(ตั้งแต่ 1 มกราคม – 31 กรกฎาคม 2556) ได้แก่ โรคอุจจาระร่วง ไข้เลือดออก ตาแดงจากไวรัส ปอดบวม อีสุกอีใส หวัดใหญ่ โรคมือเท้าปาก อาหารเป็นพิษ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และคางทูม

2.2.5.4 อาชญากรรมและยาเสพติด

สัดส่วนการเกิดคดีอาชญากรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2555 มีสัดส่วนการก่อคดีอาชญากรรม จำนวน 118.58 คดีต่อประชากรแสนคน ลดลงเมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งมีสัดส่วน 129.29 คดีต่อประชากรแสนคน โดยมีสัดส่วนต่ำกว่าประเทศและระดับกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยจำนวนคดีประเภทคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย

ชีวิต เพศ และทรัพย์สิน มีจำนวนลดลง และมีสัดส่วนการจับกุมผู้กระทำความผิดได้เพิ่มมากขึ้น แต่คดีประเภทที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมถึงคดีอาญาที่น่าสนใจ เช่น คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ หรืออื่นๆ รวมทั้งคดียกยอกข้อโกง ยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 9 : จำนวนคดีแยกตามประเภทกลุ่มความผิด ปี พ.ศ. 2555 - 2556

ประเภทคดี	ต.ค.54 – ก.ค.55		ต.ค.55 – ก.ค. 56		+ เพิ่ม - ลด	เพิ่ม/ลด ร้อยละ
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ		
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	173	95	144	99	- 29	-16.76
2. คดีชีวิตร่างกายและเพศ	703	468	640	512	-63	-8.96
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	888	433	832	488	-56	-6.31
4. คดีอาญาที่น่าสนใจ	476	131	503	241	27	5.67
5. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	11,100	13,456	14,129	17,184	3,029	27.29

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับทบทวน, นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 42)

ส่วนคดีอาชญากรรม ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีสัดส่วนคดีอาชญากรรม 682.59 คดีต่อประชากรแสนคน สูงกว่าระดับประเทศที่มีสัดส่วนเท่ากับ 593.90 คดีต่อประชากรแสนคน ทั้งนี้สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 ยังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในทุกพื้นที่ของจังหวัด โดยพื้นที่ที่มีปัญหามาก มีจำนวน 12 อำเภอ คือ อำเภอเมือง ทุ่งใหญ่ ทุ่งสง ท่าศาลา ฉวาง ชะอวด ร่อนพิบูลย์ จุฬาภรณ์ ปากพนัง นาบอน พิปูน สีชล ขนอม นบพิตำ และเฉลิมพระเกียรติ ประเภทยาเสพติดที่เป็นปัญหาในพื้นที่ ลำดับตามความรุนแรง คือ ยาบ้า กระบี่ท่อม และกระบี่ท่อมแปรรูป และไอซ์ ตามลำดับ กลุ่มอาชีพที่เสพยาเสพติดมากที่สุดคือ อาชีพรับจ้าง

2.2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ ลุ่มน้ำของเมืองนครศรีธรรมราชที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปากพนัง แม่น้ำหลวง คลองปากพูน คลองปากพญา-คลองปากนคร คลองเสาธง คลองกลาย คลองท่าหน คลองน้ำตกโยง คลองมีน คลองท่าเสา คลองท่าโลน

- แหล่งน้ำชลประทาน จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ชลประทาน 983,387 ไร่ แยกได้เป็น 1) แหล่งน้ำขนาดใหญ่ จำนวน 1 โครงการ คือ โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ พื้นที่โครงการชลประทาน 521,500 ไร่ พื้นที่ชลประทาน 480,000 ไร่ ลักษณะเป็นโครงการเก็บกักน้ำและป้องกันน้ำเค็ม มีความสามารถในการกักเก็บน้ำได้ 66.13 ล้านลูกบาศก์เมตร 2) แหล่งน้ำขนาดกลาง มีจำนวน 13 โครงการ พื้นที่ชลประทาน 160,200 ไร่ เก็บกักน้ำได้ 213.25 ล้านลูกบาศก์เมตร 3) แหล่งน้ำขนาดเล็ก รวมทั้งสิ้น 382 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ 314,737 ไร่ แยกเป็นโครงการชลประทานขนาดเล็ก 221 โครงการ โครงการพระราชดำริ 29 โครงการ งานศูนย์เกษตรกรรมเคลื่อนที่ 116 โครงการ และโครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า 16 โครงการ

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ป่าไม้ 2,147.20 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,342,000 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.60 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญของจังหวัด จำแนกได้เป็น

- อุทยานแห่งชาติ 5 แห่ง
- ป่าสงวนแห่งชาติ 69 ป่า
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากระทูน อ.พิปูน 1 แห่ง
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่า 2 แห่ง
- โครงการประชาสัมพันธ์ปลูกป่า 800 ล้านกล้า 80 พรรชามหาราชินี ปี พ.ศ. 2556 รวม 48 แปลง

2.2.6.3 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

- **คุณภาพอากาศ** จากการที่สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบคุณภาพอากาศที่บ้านศรีวัง อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 พบว่าบริเวณดังกล่าวมีค่า AQI ระหว่าง 17 – 49 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขในพื้นที่อื่นของประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราชได้จัดทำโครงการก่อสร้างสถานที่สูดอากาศที่ดีที่สุด เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและบันทึกภาพเป็นที่ระลึก มีข้อความภาษาอังกฤษว่า “THE BEST OZONE IN THAILAND”

- **การกักเซาะชายฝั่งทะเล** ทางกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี มีโครงการศึกษาและสำรวจออกแบบเพื่อแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง บริเวณบ้านหน้าโกฏ อำเภอบางขัน ถึงบ้านหน้าสน อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยยังอยู่ระหว่างดำเนินการ และมีส่วนร่วมของประชาชน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“นครแห่งการเรียนรู้ เกษตร ท่องเที่ยว น่ายุ่ ชุมชนเข้มแข็ง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนำนวัตกรรมเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้

เป้าประสงค์

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- 2) ฟาร์มได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) บริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจ (Zoning)
- 2) การพัฒนาเกษตรมืออาชีพ
- 3) การแก้ไขปัญหาความยากจนสำหรับเกษตรกรที่ตกเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

4) พัฒนานวัตกรรมกระบวนการผลิต เก็บเกี่ยว รักษา ขนส่ง แปรรูป พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์อย่างมืออาชีพ

ตัวชี้วัด

- 1) ผลิตภัณท์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี
- 2) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ร้อยละ 50

2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากลที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์

การสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน พร้อมเข้าสู่ AEC อย่างมั่นใจ

2) ส่งเสริมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กร ผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงานมีประสิทธิภาพเพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด

เป้าประสงค์

1) ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้อย่างยั่งยืน

2) การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด

3) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ

กลยุทธ์

1) พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ และสิ่งแวดล้อมโดยมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด และการประหยัดพลังงาน

3) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายระบบป้องกันภัยพิบัติและการบริหารจัดการน้ำ

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของจังหวัด ร้อยละ 1

2) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เท่ากับ 33

3) จำนวนชุมชนที่มีการผลิตพลังงานและพลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้น จำนวน

24 ชุมชน

- 4) ร้อยละของผลการประหยัดพลังงานของชุมชน ร้อยละ 5
- 5) ร้อยละจำนวน หมู่บ้าน ชุมชน ที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติได้รับการป้องกัน
- 6) จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู จำนวน 25 แหล่ง

4. ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง

เป้าประสงค์

ระบบการผลิตรบบโลจิสติกส์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบขนส่ง
- 2) เพิ่มศักยภาพของระบบขนส่งทางอากาศให้เข้าสู่การบินขนานบินนานาชาติ
- 3) พัฒนาศักยภาพตลาดกลางสินค้าเกษตรที่มีอยู่เดิม เพิ่มตลาดใหม่ที่รองรับ

ตลาดเฉพาะ (Niche Market) และตลาดบน (Premium) ทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ภายในปี 2561 ไม่เกินร้อยละ 10

5. การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการอยู่ดี มีสุข

เป้าประสงค์

- 1) ชุมชนเข้มแข็งประชาชน อยู่ดี มีสุข พึ่งตนเองได้ด้วย วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) ประชาชนได้รับความปลอดภัย สวัสดิการพื้นฐาน อย่างทั่วถึง เป็นธรรม

มีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานด้านการศึกษา และบริการสาธารณสุข รวมทั้ง

เพิ่มผลิภาพการ ผลิตของแรงงาน

- 2) สร้างความปลอดภัย ภูมิคุ้มกัน สวัสดิภาพทางสังคมและสร้างสภาพแวดล้อม

ที่ดีให้เด็ก เยาวชน ครอบครัวและชุมชน

- 3) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุนเพิ่มรายได้ และเข้าถึงสวัสดิการ พื้นฐาน

อย่างเป็นธรรมและเสมอภาค

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่น้อยกว่า 15 ปี
- 2) ค่าเฉลี่ย O-Net ม. 3 ร้อยละ 57
- 3) จำนวนของกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือไม่น้อยกว่า 1,000 ราย
- 4) สัดส่วนคดีอาญาเสทติลดลงร้อยละ 5 ต่อปี
- 5) ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน ความดันโลหิตสูง

ร้อยละ 90

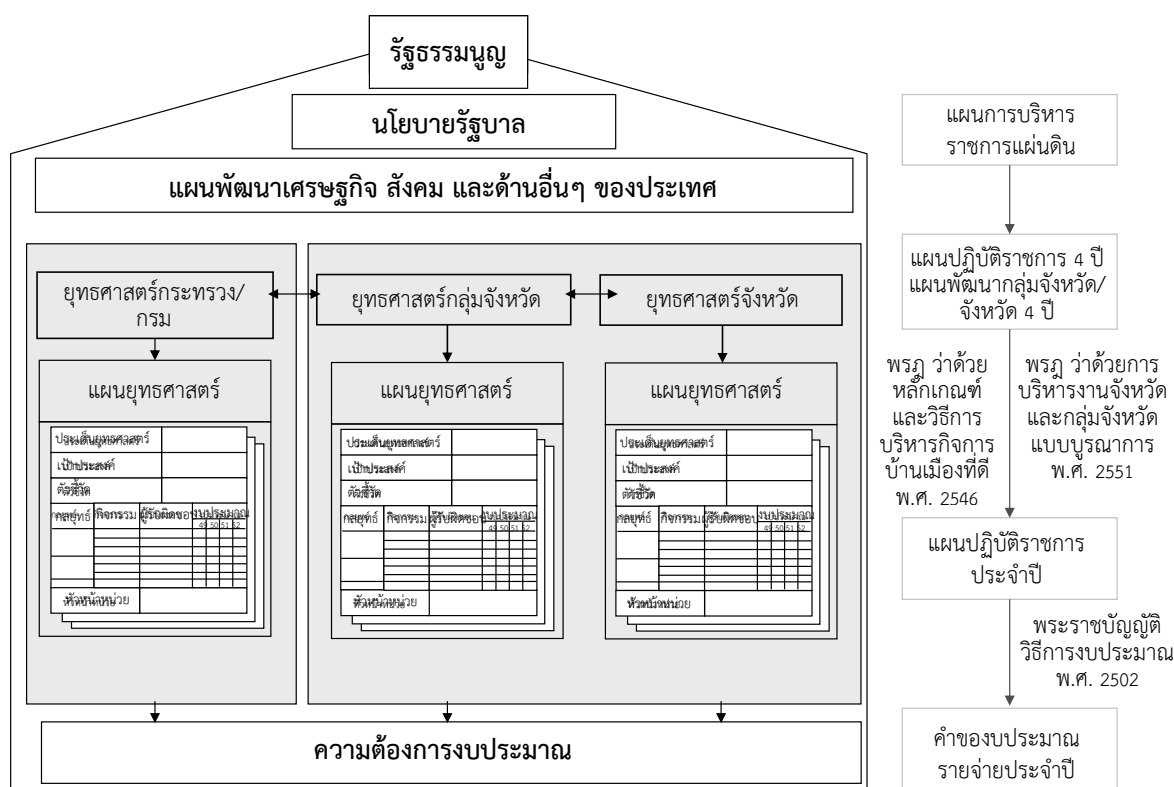
- 6) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ 1000 คน ลดลง 0.1 ต่อปี

- 7) สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนด (HA) จำนวน 16 รพ.

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิด** **ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง** คือ “**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 จะให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁵

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁵ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทย เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) **ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) **ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 3 ตัวชี้วัดของจังหวัดนครศรีธรรมราช กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญาเพื่อการอยู่ดีมีสุข
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญาเพื่อการอยู่ดีมีสุข
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนำนวัตกรรมเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนำนวัตกรรมเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากล ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 4 ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและ โลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากล ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 4 ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและ โลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงานมีประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตและความสุขมวลรวมของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 75
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว 128,245บาท/ปี - ต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GPP ภายในปี 2561 ไม่เกินร้อยละ 10
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าจะมีการระบุตัวชี้วัดด้านคะแนน O-Net แต่ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดด้านจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชน และไม่มีตัวชี้วัดด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษามลพิษที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการ ที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนำนวัตกรรมเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ยางพารา”

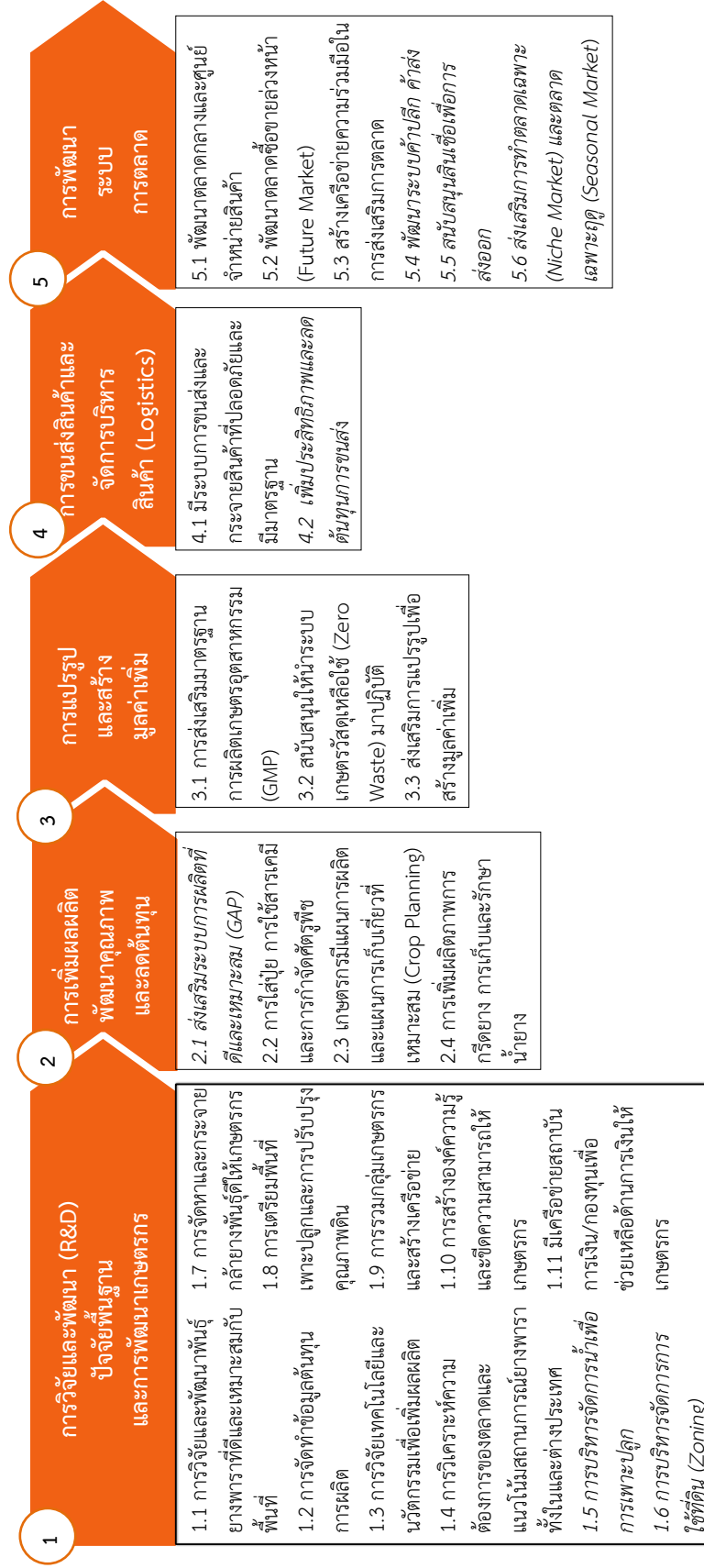
ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนำนวัตกรรมเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้	เศรษฐกิจ	- ยางพารา
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ผลการวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจจาก BCG Matrix กอปรกับความสำคัญของยางพาราในเชิงพื้นที่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

นครศรีธรรมราช

ยางพารา

หมายเหตุ : ตัวอักษรเอียง คือ CSF ที่ไม่ได้เลือก

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ยางพารา”

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ยางพาราที่ดีและเหมาะสมกับ พื้นที่	KPI 1.1 การรวบรวมจำนวนพันธุ์ยาง คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยางคุณภาพ ดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร(สุราษฎร์ธานี) สนง. ตลาดกลางยางพารา
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพารา จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูก ยางพาราของจังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพารา จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูก ยางพาราของจังหวัด	รายงาน	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด นครศรีธรรมราช สนง. เกษตรและสหกรณ์
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต ยางพารา	Data 1.3.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต ยางพารา	รายงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร(สุราษฎร์ธานี) สนง. ตลาดกลางยางพารา
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของ ตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4 รายงานการวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์ยางพารา ทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4.1 รายงานการวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	รายงาน	มี	ทะเบียน	รายวัน	สำนักงานตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.7 การจัดหาและกระจายกล้า พันธุ์ดีให้เกษตรกร	KPI 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ยางที่เหมาะสม กับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ยางที่ดี	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด นครศรีธรรมราช อำเภอ ตำบล สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง
	KPI 1.7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ยางที่เหมาะสม กับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ ปลูกยางที่ได้รับการสนับสนุน พันธุ์ยางที่ดี	ร้อยละ	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด นครศรีธรรมราช สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 1.8 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและ การปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.8 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการ เตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 1.8.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับ การเตรียมและปรับปรุงคุณภาพ ดิน	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน
CSF 1.9 การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 1.9 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	Data 1.9.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	เครือข่าย /กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด นครศรีธรรมราช สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง สนง. สหกรณ์จังหวัด นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.10 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 1.10 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ	Data 1.10.1 จำนวนเกษตรกร ที่ได้รับการ อบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อำเภอ/ตำบล สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 1.11 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้าน การเงินให้เกษตรกร	KPI 1.11 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 1.11.1 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 2.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และ การกำจัดศัตรูพืช	KPI 2.2.1 การตรวจวัดคุณภาพดินและ สารพิษตกค้างในดิน	Data 2.2.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน		ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน
	KPI 2.2.2 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ ต้องใช้สารเคมี	Data 2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ย อินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืช โดยที่ไม่ต้องใช้สารเคมี	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด นครราชสีมา อำเภอ/ตำบล สำนักงานพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.3.1 ผลผลิตยางพาราต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 ปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ (กก./ไร่)	กก.	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช
	KPI 2.3.2 การรวบรวมแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 2.3.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	แผน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช
CSF 2.4 การเพิ่มผลิตภาพการกรีดยาง การเก็บและรักษาน้ำยาง	KPI 2.4.1 ผลผลิตยางพาราต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 ปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ (กก./ไร่)	กก./ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช
	KPI 2.4.2 การตรวจสอบคุณภาพน้ำยางสดและชั้นด้วย DRC และ VFA No.	Data 2.4.2.1 ข้อมูลการตรวจสอบค่า DRC (Dry Rubber Contents)	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช
		Data 2.4.2.2 ข้อมูลการตรวจสอบค่า VFA No. (Volalite fatty acid number)	สูง/ต่ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	Data 3.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มา ปฏิบัติ	KPI 3.2 จำนวนโรงงานที่นำระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มา ปฏิบัติ	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด นครราชสีมา
CSF 3.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 4.1 มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการ ขนส่งและกระจายสินค้ามี ระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการ ขนส่งและกระจายสินค้ามีระบบ การขนส่งและกระจายสินค้าที่ ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	ราย	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด นครราชสีมา
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด							
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลางและศูนย์ จำหน่ายสินค้า	KPI 5.1.1 จำนวนผู้ค้ายาง	Data 5.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ค้า ยาง	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด นครราชสีมา
	KPI 5.1-2 จำนวนสหกรณ์สวนยางใน จังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนยางใน จังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด นครราชสีมา
	KPI 5.1-3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่าน ตลาดกลางยางพารา	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่าน ตลาดกลางยางพารา	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานตลาดกลางยางพารา นครราชสีมา

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5.2 พัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market)	KPI 5.2.1 ปริมาณน้ำยาง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ที่มีการซื้อ ขายผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	Data 5.2.1 ปริมาณน้ำยาง ยางแผ่นดิบ ยาง แผ่นรมควันที่มีการซื้อขายผ่าน ตลาดซื้อขายล่วงหน้า	ตัน	มี	ทะเบียน	วัน/ สัปดาห์	สำนักงานตลาดกลางยางพารา นครราชสีมา
CSF 5.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือใน การส่งเสริมการตลาด	KPI 5.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด ยางพารา	Data 5.3.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือใน การส่งเสริมการตลาดยางพารา	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด นครราชสีมา

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 26 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 24 รายการและที่เหลือจำนวน 2 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(9 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	24 (92.31%)	10	5	3	1	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	2 (7.69%)	-	2	-	-	-
รวม	26 (100%)	10	7	3	1	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.2.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน	สถานีพัฒนาที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.3.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม
ระดับมาตรฐานสากล ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

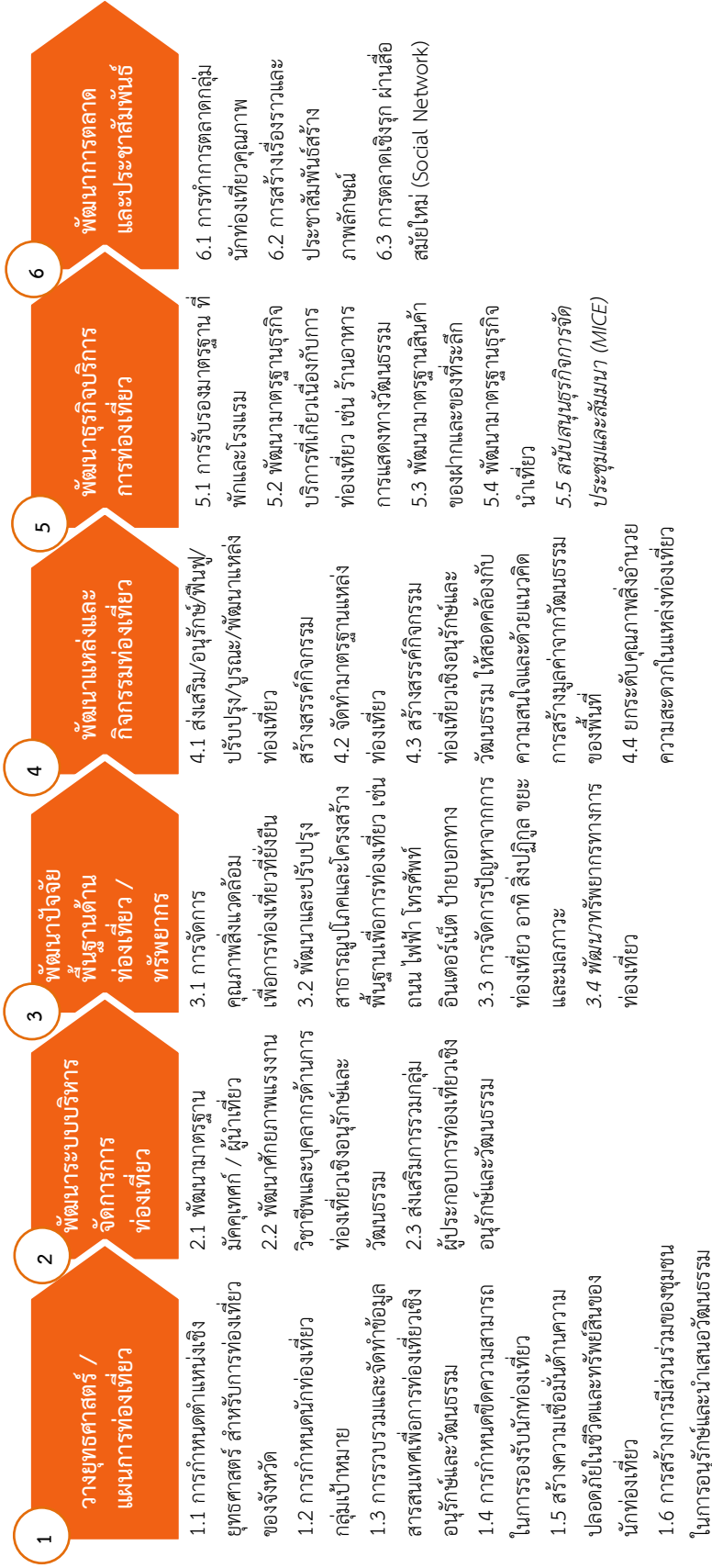
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากล ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่ เพิ่มขึ้น	เศรษฐกิจ	การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม
สรุปเหตุผลสนับสนุน - การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดยึดหลักการไม่ทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่ดึงดูดใจของ จังหวัด ในขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นพื้นฐาน การสร้างคุณค่าและมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและการบริการ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

นครศรีธรรมราช

หมายเหตุ : ตัวอักษรเอียง คือ CSF ที่ไม่ได้เลือก

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว								
CSF1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1.1 มีการวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของ นครศรีธรรมราช	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุม ของกลยุทธ์ และโครงการ ต่อการกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ด้าน การท่องเที่ยวของ นครศรีธรรมราช	ระดับ	มี	รายงาน	ปี	สำนักงานจังหวัด นครศรีธรรมราช	แผนพัฒนา จังหวัด นครศรีธรรมราช
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณที่ ได้รับจัดสรรด้านการ ท่องเที่ยวต่องบประมาณ ทั้งหมด	ร้อยละ	มี	รายงาน	ปี	สำนักงานจังหวัด นครศรีธรรมราช	แผนพัฒนา จังหวัด นครศรีธรรมราช
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	ไม่มี				การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	KPI 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง. วัฒนธรรมจังหวัด นครศรีธรรมราช	
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	ปกครองจังหวัด นครศรีธรรมราช/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ที่พักข้อมูล สนง.ปกครอง แหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
CSF1.5 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช	KPI 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช	Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช	ร้อยละ	ไม่มี				เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการสืบสาน วัฒนธรรมประเพณีของ นครศรีธรรมราช	กิจกรรม	ไม่มี				เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนตำบล
CSF1.6 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 1.6.1 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	กองกำกับการ ตำรวจ	
VC 2 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว								
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของ นครศรีธรรมราชและ สามารถถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของ นครศรีธรรมราชและ สามารถถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้นทะเบียน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย	web กรมการ ท่องเที่ยว

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/ พัฒนาให้มีความรอบรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของ นครศรีธรรมราชและ สามารถถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	คน	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	web กรมการท่องเที่ยว
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	KPI 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพในการในกิจกรรม ที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่ เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม (เช่น ประชาญ เมืองนครฯ พระ นักแสดง บุคลากรร้านค้าพื้นเมืองและ ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เป็นต้น)	คน	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ติดต่อ สนง. วัฒนธรรม ภายหลัง
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	ไม่มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ติดต่อ สมาคม ธุรกิจการ ท่องเที่ยว

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 2.3.2 ความหลากหลายของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการ รวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	ไม่มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ติดต่อ สมาคม ธุรกิจการ ท่องเที่ยว
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร								
CSF3.1 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความ ร้อน (Hotspot) ในพื้นที่ จังหวัด	Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความ ร้อน (Hotspot) ในพื้นที่ จังหวัด	ร้อยละ	ไม่มี		รายวัน		พื้นที่ อนุรักษ์ที่ 5 ไม่ได้จัดเป็น ฐานข้อมูล แต่ สามารถดูได้เป็น รายวัน
	KPI 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ ความเสียหายจากไฟฟ้า	Data 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ ความเสียหายจากไฟฟ้า	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายวัน	สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ ที่ 5	
	KPI 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่น ละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่น ละอองขนาดเล็ก (PM10)มี ค่าเกินมาตรฐาน	วัน	ไม่มี				ติดต่อ สนง. ควบคุมมลพิษ สนง.อุตสาหกรรม

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภคและ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการ ท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้าย บอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	ระดับ	ไม่มี				ติดต่อ สนง.ทาง หลวง ภายหลัง
	KPI 3.2.2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.2.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า ใช้	ร้อยละ	มี	สำรวจ	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน	
	KPI 3.2.3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา	ร้อยละ	มี	สำรวจ	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน	
	KPI 3.2.4 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงเครือข่าย โทรศัพท์	Data 3.2.4 อัตราการเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตของประชากร	ร้อยละ	มี	สำรวจ	ปี	สนง. สถิติแห่งชาติ	
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 3.3.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	รายงาน	เดือน	เทศบาล	
		Data 3.3.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการ กำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	รายงาน	เดือน	เทศบาล	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/ สุขลักษณะต่อปี	ร้อยละ	มี	รายงาน	ปี		
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว								
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง	ไม่มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ไม่ได้จัดเก็บ
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคง ความเป็นอัตลักษณ์	KPI 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมคงความ เป็นอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมคงความ เป็นอัตลักษณ์ในปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับ ความสนใจและด้วยแนวคิด การสร้างมูลค่าจาก วัฒนธรรมของพื้นที่	KPI 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและ สวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและสวนสาธารณะ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.4.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
		Data 4.4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แหล่ง	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
VC 5 : พัฒนารูขีจรบริการการท่องเที่ยว								
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม	KPI 5.1.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	ปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช	
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	ปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช	
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	ปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และ โรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการ สนับสนุนขอรับการตรวจ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	ปกครองจังหวัด นครศรีธรรมราช	
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร การแสดงทางวัฒนธรรม	KPI 5.2.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมได้รับการ รับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร การแสดงทาง วัฒนธรรม เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมได้รับการ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย	
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมทั้งหมดที่ได้รับ การสนับสนุนให้ขอรับการ ตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของ ฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและ ของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของนครศรีธรรมราชได้รับ การรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและ ของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของนครศรีธรรมราชได้รับ การรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี	สำรวจ	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน	
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของ ที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ นครศรีธรรมราช	บาท	มี	สำรวจ	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน	
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำ เที่ยว	KPI 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
VC6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์								
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยวของ นครศรีธรรมราชที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของ นครศรีธรรมราชที่เพิ่มขึ้น	คน	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของ นครศรีธรรมราชที่เพิ่มขึ้น	บาท	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 จำนวนเรื่องราว เชิงประสบการณ์และ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์ บ้านพี่เมืองน้องของ นครศรีธรรมราช	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราว เชิงประสบการณ์และ เอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของ นครศรีธรรมราช	เรื่อง	ไม่มี				ติดต่อ สนง.วัฒนธรรม ภายหลัง
		Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ เอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมนครศรีธรรมราช ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.วัฒนธรรม จังหวัด นครศรีธรรมราช สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัด นครศรีธรรมราช.	
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทาง และการทำธุรกรรมด้านการ ท่องเที่ยววนครศรีธรรมราชที่ เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทาง และการทำธุรกรรมด้านการ ท่องเที่ยววนครศรีธรรมราชที่ เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี				สนง.ท่องเที่ยว จังหวัด นครศรีธรรมราช แนะนำให้ขอ ข้อมูลจาก สมาคมการ ท่องเที่ยว

3.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 42 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 31 รายการ และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป จำนวน 11 รายการ

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(6 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSF, 4 KPI)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	31 (73.81%)	5	3	7	4	9	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (26.19)	3	2	3	1	-	2
รวม	42 (100%)	8	5	10	5	9	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆให้ชัดเจน
Data 1.6.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช	เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
“การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data1.6.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช	เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot)ในพื้นที่จังหวัด	ติดต่อ สนง.ควบคุมมลพิษ สนง.อุตสาหกรรม	
Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10)มีค่าเกินมาตรฐาน	สนง.ควบคุมมลพิษ / สนง.อุตสาหกรรม	
Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	ติดต่อ สนง.ทางหลวง ภายหลัง	
Data 4.1.1จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช	สนง.วัฒนธรรม	
Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและในการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวบนนครศรีธรรมราชที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัด นครศรีธรรมราชแนะนำ ให้ขอข้อมูลจากสมาคม การท่องเที่ยว	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงานมีประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด

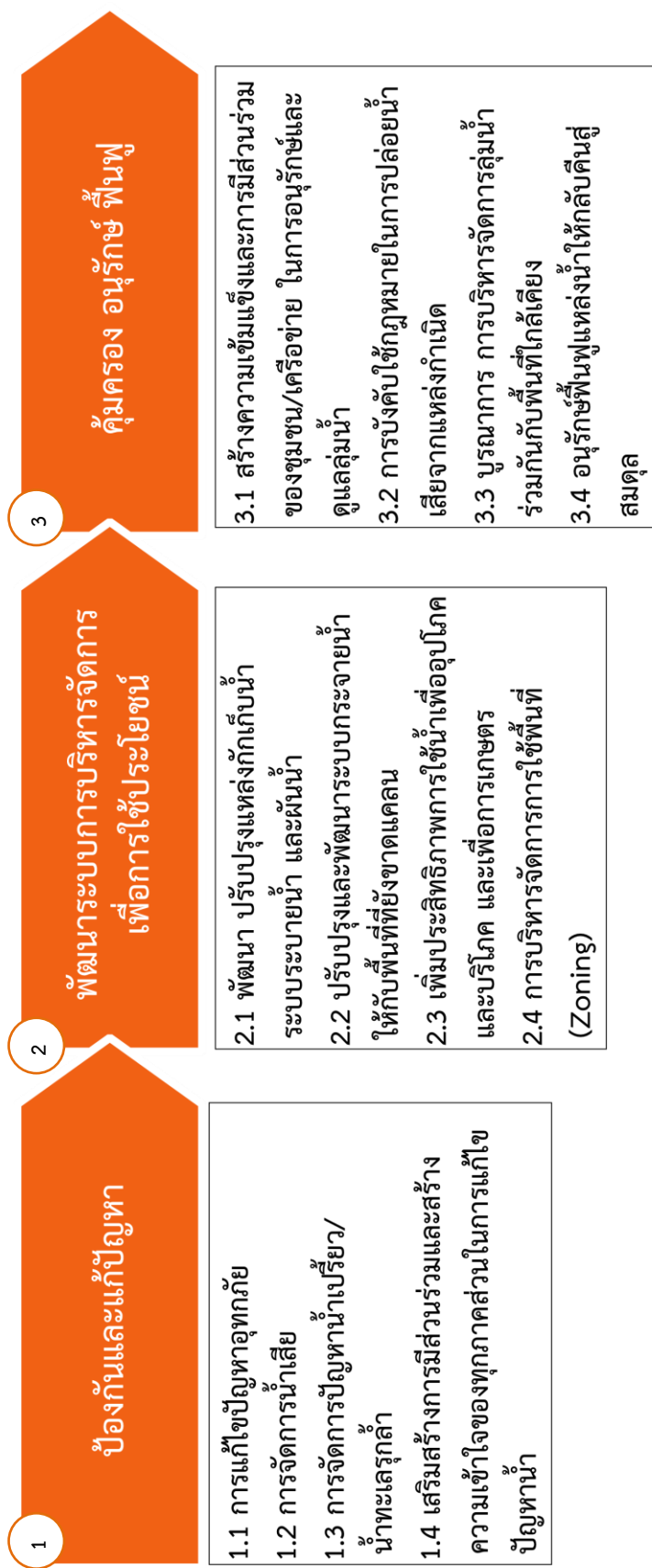
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงานมีประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง
สรุปเหตุผลสนับสนุน - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีแนวโน้มประสบปัญหาความเสื่อมโทรมมากขึ้น ในขณะที่สถานการณ์อุทกภัยมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ นำสู่ ปากพนัง”

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : ป้องกันและแก้ไขปัญหา								
CSF 1.1 การแก้ไขปัญหาอุทกภัย	KPI 1.1.1 ร้อยละจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติได้รับ การป้องกัน	Data 1.1.1 จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ ได้รับการป้องกัน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทา	
	KPI 1.1.2 จำนวนพื้นที่ทำเกษตรที่ ประสบอุทกภัยลดลง	Data 1.1.2 จำนวนพื้นที่ทำเกษตรที่ ประสบอุทกภัย	ไร่	มี	สำรวจ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด นครศรีธรรมราช/ อำเภอ/ ตำบล	
CSF 1.2 การจัดการน้ำเสีย	KPI 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟู	แหล่ง	มี	สำรวจ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานชลประทาน สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ไม่สมบูรณ์
CSF 1.3 การจัดการปัญหาน้ำเปรี้ยว/ น้ำทะเลรุกล้ำ	KPI 1.3. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ จัดการปัญหาน้ำเปรี้ยว/ น้ำทะเลรุกล้ำเพิ่มขึ้น	Data 1.3.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ จัดการปัญหาน้ำเปรี้ยว/ น้ำทะเลรุกล้ำ	แหล่ง	ไม่มี			สำนักงานชลประทาน	ติดต่อสำนักงาน ชลประทาน ภายหลัง

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.4 เสริมสร้างการมีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจ ของทุกภาคส่วนใน การแก้ไขปัญหาหน้า	KPI 1.4 การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในด้านการจัดการแก้ไข ปัญหาน้ำ	Data 1.4.1 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในด้านการจัดการ แก้ไขปัญหาน้ำ	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	
VC 2 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์								
CSF 2.1 พัฒนา ปรับปรุงแหล่งกัก เก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 2.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่งกัก เก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และ ผันน้ำ ให้เพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนแหล่งกักเก็บน้ำที่ ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	แหล่ง	มี	รายงาน	ราย เดือน	สำนักงานชลประทาน	ไม่สมบูรณ์
CSF 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยัง ขาดแคลน	KPI 2.2 พื้นที่ขาดแคลนน้ำลดลง	Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ไร่	ไม่มี			สำนักงานชลประทาน	ติดต่อสำนักงาน ชลประทาน ภายหลัง
CSF 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค และเพื่อการเกษตร	KPI 2.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลน น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค ลดลง	Data 2.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาด แคลนน้ำเพื่ออุปโภคและ บริโภค	ครัวเรือน	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชน	
	KPI 2.3.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำ อย่างเพียงพอ	Data 2.3.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับ น้ำเพื่อการเกษตรอย่าง เพียงพอ	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร/ ชลประทาน	

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 การบริหารจัดการการใช้ พื้นที่ (Zoning)	KPI 2.4 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการ การใช้พื้นที่ (Zoning)	Data 2.4.1 พื้นที่ได้รับการบริหาร จัดการการใช้พื้นที่ (Zoning)	ไร่	ไม่มี			สำนักงานเกษตร ชลประทาน	สำนักงานเกษตร ชลประทาน ติดต่อภายหลัง
VC 3 : คุ่มครอง อนุรักษ์ พื้นฟู								
CSF 3.1 สร้างความเข้มแข็งและ การมีส่วนร่วมของชุมชน/ เครือข่าย ในการอนุรักษ์ และดูแลลุ่มน้ำ	KPI 3.1 การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการอนุรักษ์และดูแล ลุ่มน้ำ	Data 3.1.1 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการอนุรักษ์และ ดูแลลุ่มน้ำ	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	
CSF 3.2 การบังคับใช้กฎหมายใน การปล่อยน้ำเสียจาก แหล่งกำเนิด	KPI 3.2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 3.2.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO)	มิลลิกรัม /ลิตร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรม ชลประทานส่วน จัดสรรน้ำ	ติดต่อภายหลัง
		Data 3.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่า โดย ปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ ลิตร)	แหล่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรม ชลประทานส่วน จัดสรรน้ำ	ติดต่อภายหลัง

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำ กลุ่มน้ำปากพนัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 บูรณาการ การบริหารจัดการ ลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ ใกล้เคียง	KPI 3.3.1 แผนการบูรณาการการบริหาร จัดการลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ ใกล้เคียง	Data 3.3.1 มีแผนการบูรณาการการ บริหารจัดการลุ่มน้ำ ร่วมกันกับพื้นที่ใกล้เคียง	แผน	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์ประสานงาน โครงการฯ	
	KPI 3.3.2 การประชุมหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	Data 3.3.2 ความถี่ในการประชุม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ครั้ง/ เดือน	มี			ศูนย์ประสานงาน โครงการฯ	
CSF 3.4 อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ให้กลับคืนสู่สมดุล	KPI 3.4 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล	Data 3.4.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่ สมดุล	แหล่ง	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์ประสานงาน โครงการฯ	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 16 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 13 รายการ และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป จำนวน 3 รายการ

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(4 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	13 (81.25%)	4	3	6
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	3 (18.75%)	1	2	-
รวม	16 (100%)	5	5	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.3.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการจัดการปัญหาน้ำเปรี้ยว/น้ำทะเลรุกล้ำ	สำนักงานชลประทาน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	สำนักงานชลประทาน	
Data 2.4.1 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการการใช้พื้นที่ (Zoning)	สำนักงานเกษตร/ชลประทาน	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง	เศรษฐกิจ	ศูนย์กลางโลจิสติกส์ สำหรับภาคใต้ตอนล่าง
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ความพร้อมในการเดินทางติดต่อและการขนส่งระหว่างจังหวัดนครศรีธรรมราชกับภูมิภาคอื่น สามารถเดินทางได้โดยระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ทั้งจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

3.4.2 ปัจจัยทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน								
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุง ถนนเส้นทางหลัก- เส้นทางรอง	KPI 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงถนน เส้นทางหลัก-เส้นทางรองเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 จำนวนความยาวถนนเส้นทางหลัก- เส้นทางรอง ที่ได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง	กิโลเมตร	มี	สำรวจ	ปี	สนง. ทางหลวง ที่ 14	
CSF 1.2 การเชื่อมเส้นทางทาง คมนาคมสนับสนุนการ ขนส่งเพื่อการกระจาย สินค้าและ โลจิสติกส์	KPI 1.2 ร้อยละต้นทุนโดยรวมของการ ขนส่งเพื่อการกระจายสินค้าและ โลจิสติกส์ลดลง	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของการขนส่ง เพื่อการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	มีเป็นแผนธุรกิจ อยู่ระหว่างการ ดำเนินการจึง ไม่มีฐานข้อมูล เรื่องโลจิสติกส์
CSF 1.3 การขยาย/ปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภค	KPI 1.3.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ น้ำประปา	Data 1.3.1 จำนวนสถานีน้ำประปาชุมชน	แห่ง	มี	สำรวจ	2 ปี	สนง. พัฒนา ชุมชน	
	KPI 1.3.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 1.3.2 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (กฟภ.)	หมู่บ้าน	มี	สำรวจ	2 ปี	สนง. พัฒนา ชุมชน	
	KPI 1.3.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบ โทรศัพท์	Data 1.3.3 พื้นที่การให้บริการโทรศัพท์	หมู่บ้าน	มี	สำรวจ	2 ปี	สนง. พัฒนา ชุมชน	

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 1.3.4 การขยาย/ปรับปรุงระบบ อินเทอร์เน็ต	Data 1.3.4 พื้นที่การให้บริการอินเทอร์เน็ต	หมู่บ้าน	ไม่มี				
CSF 1.4 จัดตั้งคลังสินค้าและ ศูนย์กระจายสินค้า	KPI 1.4 จัดตั้งคลังสินค้าและศูนย์ กระจายสินค้า	Data 1.4.1 จำนวนคลังสินค้าและศูนย์กระจาย สินค้า	แห่ง	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
VC 2 : พัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์								
CSF 2.1 พัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการ ขนส่งและกระจาย สินค้า	KPI 2.1 ร้อยละต้นทุนโดยรวมของการ ขนส่งและกระจายสินค้าลดลง	Data 2.1.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของการขนส่ง และกระจายสินค้า	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
CSF 2.2 ลดอัตราการสูญเสีย ระหว่างการขนส่ง	KPI 2.2 ร้อยละอัตราการสูญเสียระหว่าง การขนส่งลดลง	Data 2.2.1 ข้อมูลอัตราการสูญเสียระหว่างการ ขนส่ง	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
CSF 2.3 ลดต้นทุนใน การบริหารจัดการและ เก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 2.3 ร้อยละต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้าคง คลังลดลง	Data 2.3.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้าคงคลัง	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 มีระบบการติดตาม สินค้าทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ	KPI 2.4 ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ มีระบบการติดตามสินค้า ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	Data 2.4.1 จำนวนผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ มีระบบการติดตามสินค้าทันสมัย และมี ประสิทธิภาพ	ราย	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
VC 3 : การบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์								
CSF 3.1 การส่งเสริม พัฒนาการ รวมกลุ่ม/สร้างเครือข่าย ผู้ประกอบการ โลจิสติกส์	KPI 3.1 การส่งเสริม พัฒนาการ รวมกลุ่ม/สร้างเครือข่าย ผู้ประกอบการ โลจิสติกส์	Data 3.1.1 จำนวนกลุ่ม/เครือข่ายผู้ประกอบการ โลจิสติกส์	กลุ่ม/ เครือข่าย	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
CSF 3.2 การ ประชาสัมพันธ์และ สร้างการรับรู้	KPI 3.2.1 ผู้มาใช้บริการด้านโลจิสติกส์ เพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนผู้มาใช้บริการด้านโลจิสติกส์	คน	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
	KPI 3.2.2 ร้อยละจากรายได้ผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น	Data 3.2.2 ข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	
	KPI 3.2.3 การเพิ่มการประชาสัมพันธ์และ สร้างการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ	Data 3.2.3 จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	ไม่มี			เทศบาล เมืองทุ่งสง	

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 15 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 4 รายการ และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป จำนวน 11 รายการ

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(4 CSFs, 7 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	4 (26.67%)	4	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (73.33%)	3	4	4
รวม	15 (100%)	7	4	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของการขนส่งเพื่อการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์	เทศบาลเมืองทุ่งสง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.3.4 พื้นที่การให้บริการอินเทอร์เน็ต		
Data 1.4.1 จำนวนคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า	เทศบาลเมืองทุ่งสง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.1.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของการขนส่งและกระจายสินค้า	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 2.2.1 ข้อมูลอัตราการสูญเสียระหว่างการขนส่ง	เทศบาลเมืองทุ่งสง	

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
“ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.3.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 2.4.1 จำนวนผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์มีระบบการติดตามสินค้าทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 3.1.1 จำนวนกลุ่ม/เครือข่ายผู้ประกอบการโลจิสติกส์	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 3.2.1 จำนวนผู้มาใช้บริการด้านโลจิสติกส์	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 3.2.2 ข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์	เทศบาลเมืองทุ่งสง	
Data 3.2.3 จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ	เทศบาลเมืองทุ่งสง	

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการอยู่ดีมีสุข

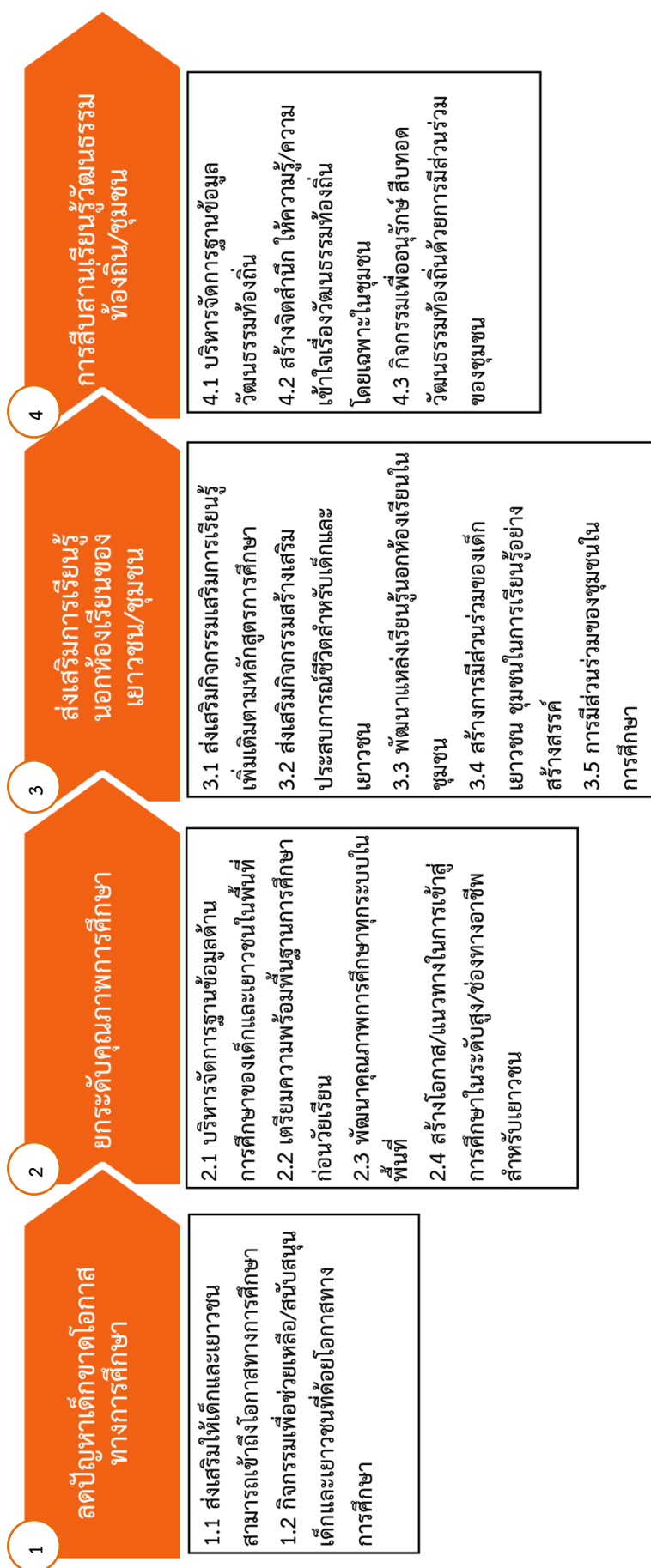
3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการอยู่ดีมีสุข	สังคม	การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ และภูมิปัญญา
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของจังหวัด “แห่งการเรียนรู้” ที่มุ่งพัฒนาจังหวัดให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการจัดการความรู้และกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการรักษาไว้ซึ่งสิ่งดีงามของเมืองนคร		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

3.5.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา							
CSF 1.1 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน สามารถเข้าถึงโอกาส ทางการศึกษา	KPI 1.1 จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	คน	มี	สำรวจ	ปี	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 1.2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/ สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ ด้อยโอกาสทางการศึกษา	KPI 1.2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุน เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทาง การศึกษาเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/ สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อย โอกาสทางการศึกษา	กิจกรรม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาสังคมฯ
VC 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา							
CSF 2.1 บริหารจัดการฐานข้อมูล ด้านการศึกษาของเด็กและ เยาวชนในพื้นที่	KPI 2.1 การจัดทำฐานข้อมูลด้านการศึกษา ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	Data 2.1.1 ฐานข้อมูลด้านการศึกษาของ เด็กและเยาวชนในพื้นที่	ฐานข้อมูล	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 2.2 เตรียมความพร้อมพื้นฐาน การศึกษาก่อนวัยเรียน	KPI 2.2 จำนวนเด็กที่ได้รับการเตรียมความ พร้อมพื้นฐานการศึกษา ก่อนวัยเรียนเพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 จำนวนเด็กที่ได้รับการเตรียม ความพร้อมพื้นฐานการศึกษา ก่อนวัยเรียน	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 พัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกระบบในพื้นที่	KPI 2.3.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคน จังหวัดนครราชสีมา ไม่น้อยกว่า 15 ปี	Data 2.3.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคน จังหวัดนครราชสีมา	ปี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 2.3.2 ค่าเฉลี่ย O - Net ม.3 เพิ่มขึ้น	Data 2.3.2 ค่าเฉลี่ย O - Net ม.3	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 2.4 สร้างโอกาส/แนวทางในการ เข้าสู่การศึกษาในระดับสูง/ ช่องทางอาชีพสำหรับ เยาวชน	KPI 2.4.1 จำนวนเยาวชนที่เข้าสู่การศึกษาใน ระดับสูง/ช่องทางอาชีพเพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนเยาวชนที่เข้าสู่การศึกษา ในระดับสูง/ช่องทางอาชีพ	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 2.4.2 จำนวนของกำลังแรงงานได้รับการ พัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น	Data 2.4.2 จำนวนของกำลังแรงงานได้รับ การพัฒนาทักษะฝีมือ	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน
VC 3 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน							
CSF 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการ เรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตร การศึกษา	KPI 3.1.1 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม ตามหลักสูตรการศึกษา	Data 3.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	กิจกรรม	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 3.1.2 จำนวนคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตาม หลักสูตรการศึกษาเพิ่มขึ้น	Data 3.1.2 จำนวนคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตาม หลักสูตรการศึกษา	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	KPI 3.2.1 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน	Data 3.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็ก และเยาวชน	กิจกรรม	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 3.2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนเยาวชนที่ ได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและ เยาวชนเพิ่มขึ้น	Data 3.2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนเยาวชน ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็ก และเยาวชน	คน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 3.3 พัฒนาแหล่งเรียนรู้นอก ห้องเรียนในชุมชน	KPI 3.3 แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนใน ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	Data 3.3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอก ห้องเรียนในชุมชนที่ได้รับการ พัฒนา	แหล่ง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 3.4 สร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์	KPI 3.4 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	Data 3.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์	คน	มี (ไม่ต่อเนื่อง)			
CSF 3.5 การมีส่วนร่วมของชุมชนใน เรื่องการศึกษา	KPI 3.5 อัตราการเพิ่มของชุมชนในการมี ส่วนร่วมในเรื่องการศึกษา	Data 3.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนในการมี ส่วนร่วมในเรื่องการศึกษา	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	องค์กรปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น/ชุมชน							
CSF 4.1 บริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น	KPI 4.1 ฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการจัดการ	Data 4.1.1 มีฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น	ฐานข้อมูล	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช
CSF 4.2 สร้างจิตสำนึก ให้ความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน	KPI 4.2 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.2.1 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน	ร้อยละ	ไม่มี			
CSF 4.3 กิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 4.3 กิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน	กิจกรรม	มี (ไม่ต่อเนื่อง)			สนง.วัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช
	KPI 4.4 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน	คน	มี (ไม่ต่อเนื่อง)			สนง.วัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 19 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 15 รายการ ข้อมูลที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจสอบ) จำนวน 3 รายการ และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป จำนวน 1 รายการ

ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)	(5 CSFs, 7 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (78.95%)	2	6	6	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	3 (15.79%)	-	-	1	2
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	1 (5.26%)	-	-	-	1
รวม	19 (100%)	2	6	7	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน อยู่ระหว่างการตรวจสอบต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน		
Data 4.4.1 จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน		

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ
“การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.1 อัตราความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน	-	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

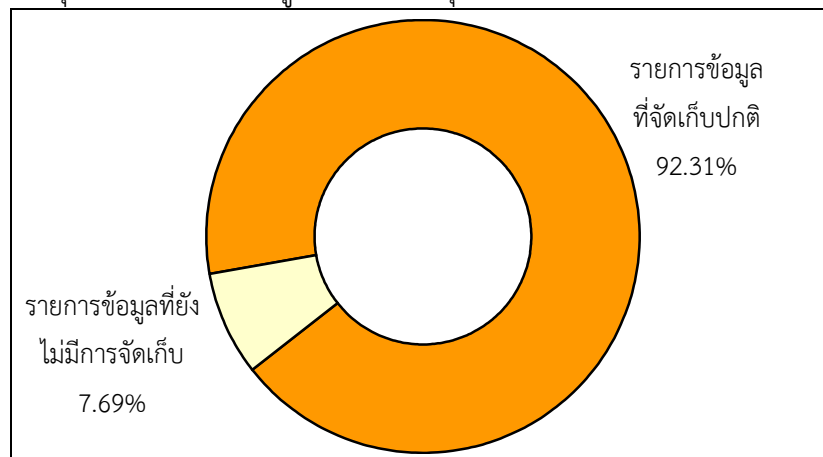
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร เป็นเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ และนวัตกรรมการเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ยางพารา มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 26 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 92.31

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.69

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

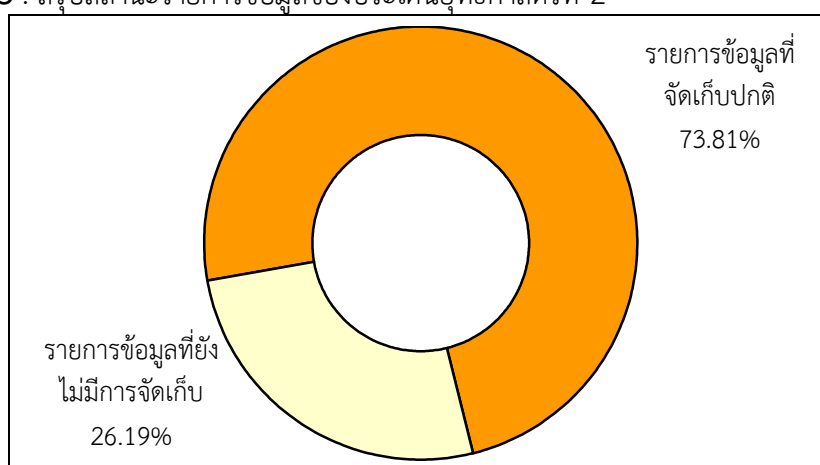
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมระดับมาตรฐานสากล ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 42 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.81

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.19

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

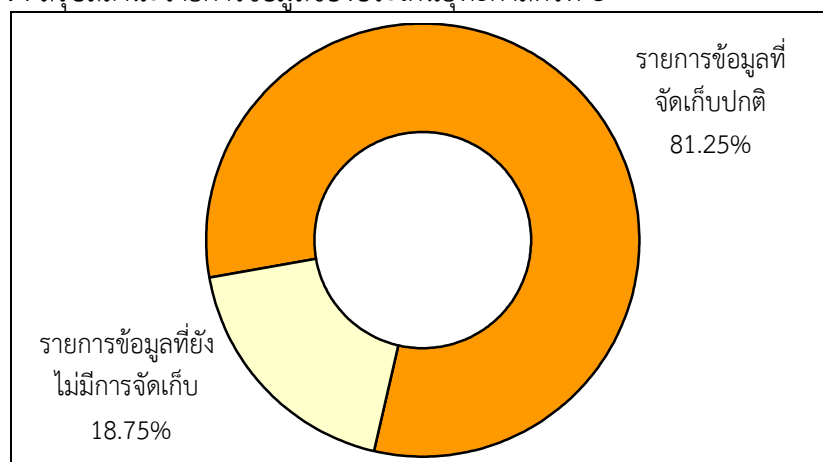
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมและพลังงานมีประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานสะอาด โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำปากพนัง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 16 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 81.25

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.75

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

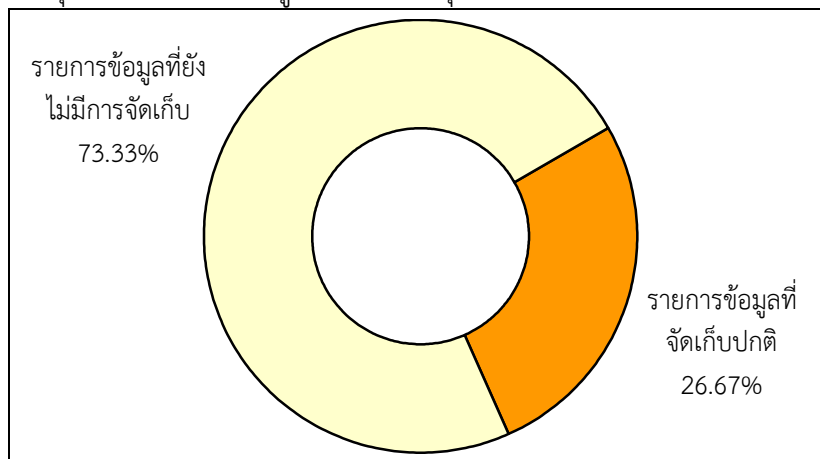
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ศูนย์กลางการกระจายสินค้าและโลจิสติกส์ชั้นนำของภูมิภาค ได้มาตรฐาน ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมและการขนส่ง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ศูนย์กลางโลจิสติกส์สำหรับภาคใต้ตอนล่าง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 15 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.67

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.33

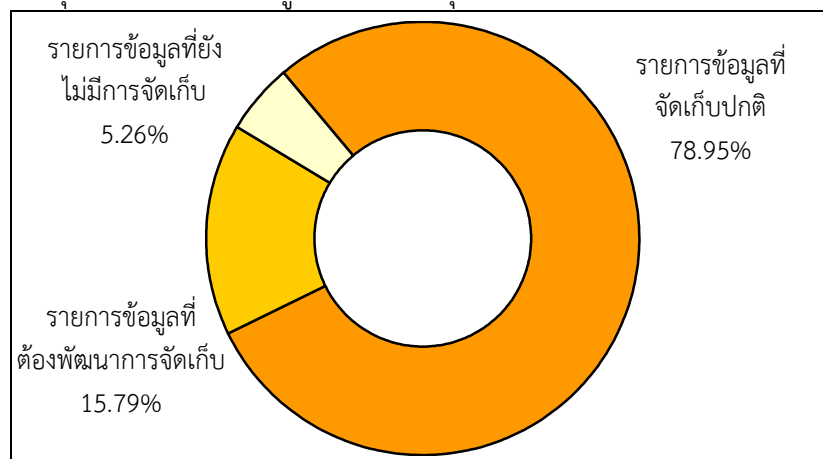
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสังคม การเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการอยู่ดี มีสุข โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 19 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 78.95
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15.79
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.26

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาได้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 34 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none">- ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ- จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน- เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์ เนื่องจากการจัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none">- ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการจัดทำข้อมูล- จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล- วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูล เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none">- กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปีข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่จังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการ

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับจังหวัด

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

- ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

- ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 8 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

ปฏิทินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- **การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล** เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
- **การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน** เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ
- **การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล** เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น
- **การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน** เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- **การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ** อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลสถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สำนักงานสถิติจังหวัด	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนวิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า(Value Chain) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และประเด็นปัญหา/นโยบายที่สำคัญ (Critical Issues) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด / กลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การบริหารจัดการข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัด/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนา สถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการ ในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ ข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)												
ทบทวนและปรับปรุงรายการ ข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติจังหวัด/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตาม ความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวม ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับ จังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัด/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณ เท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2556).
แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) (ฉบับทบทวน).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

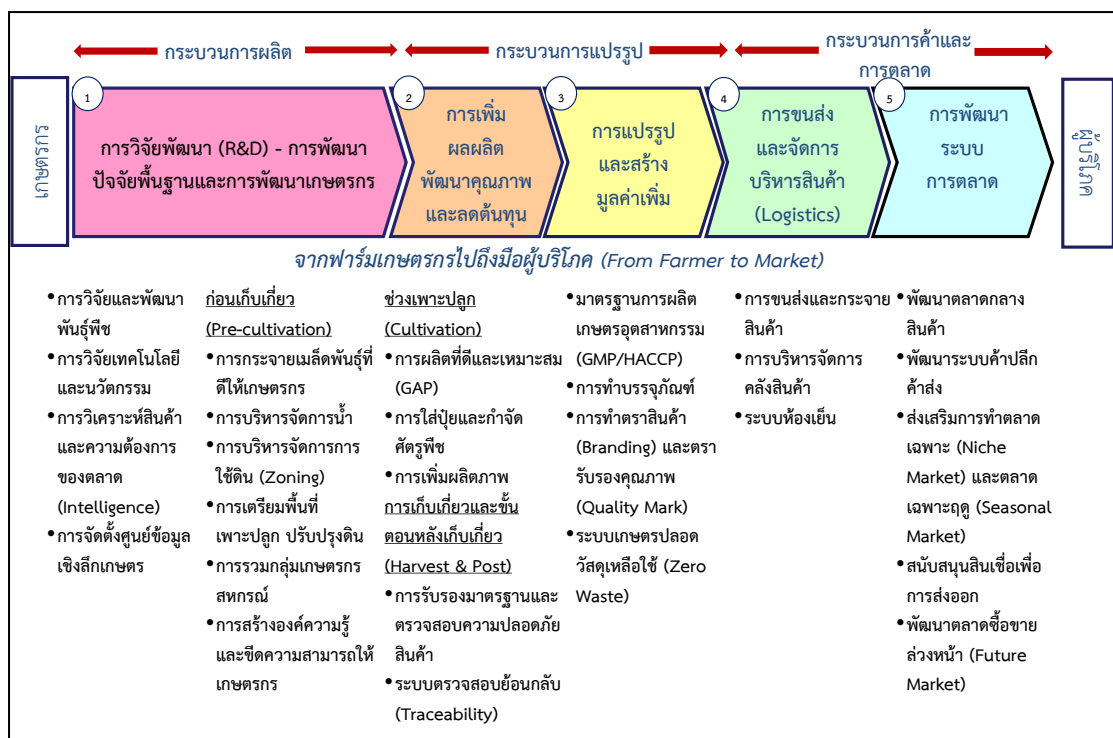
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

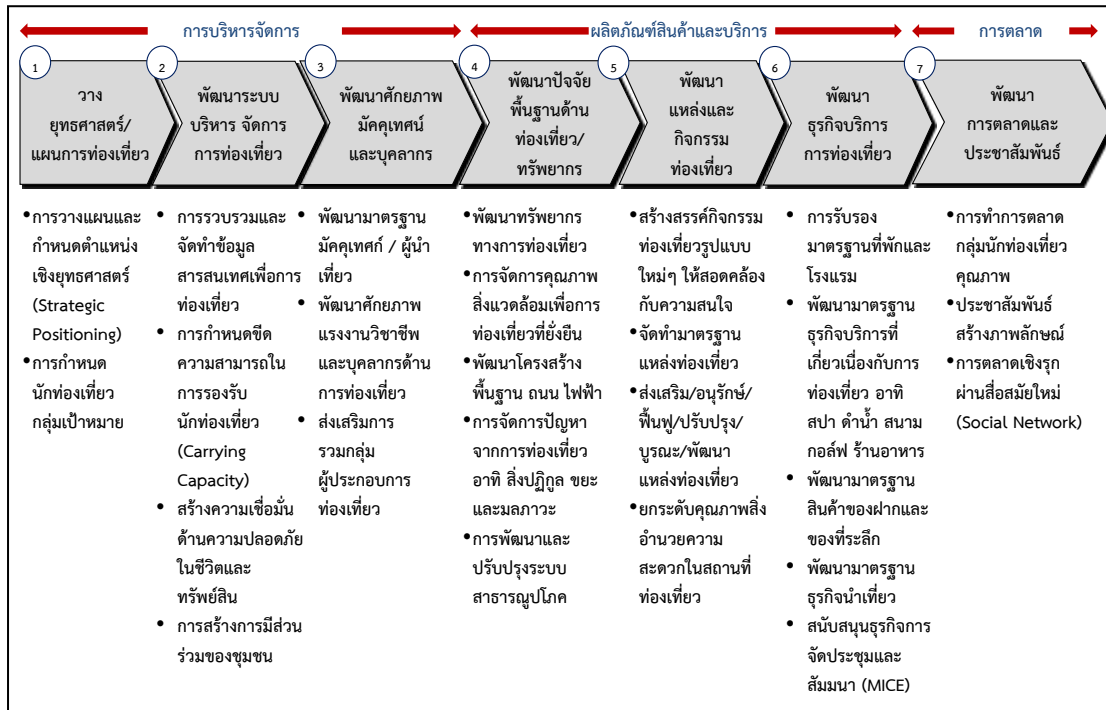
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

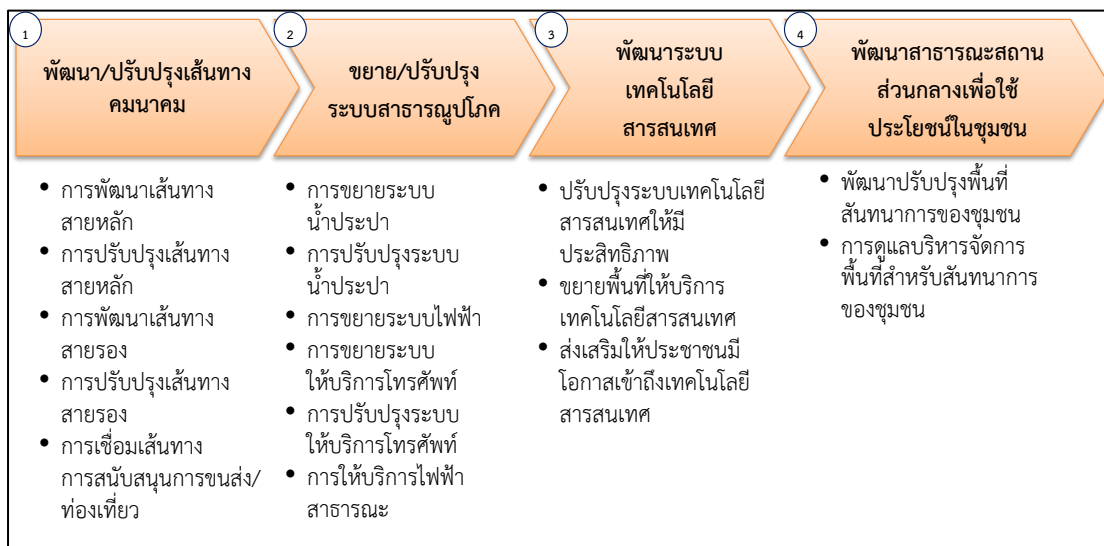
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

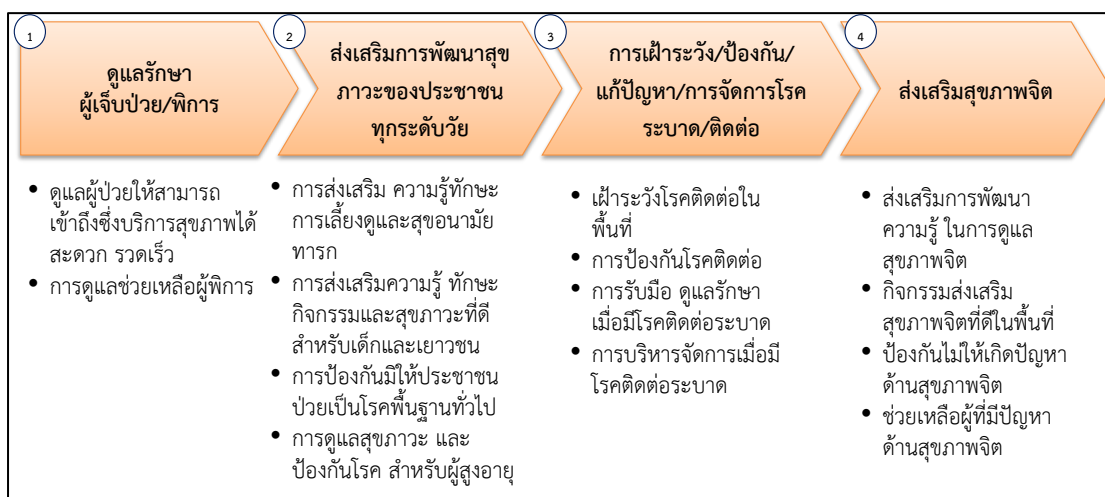
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

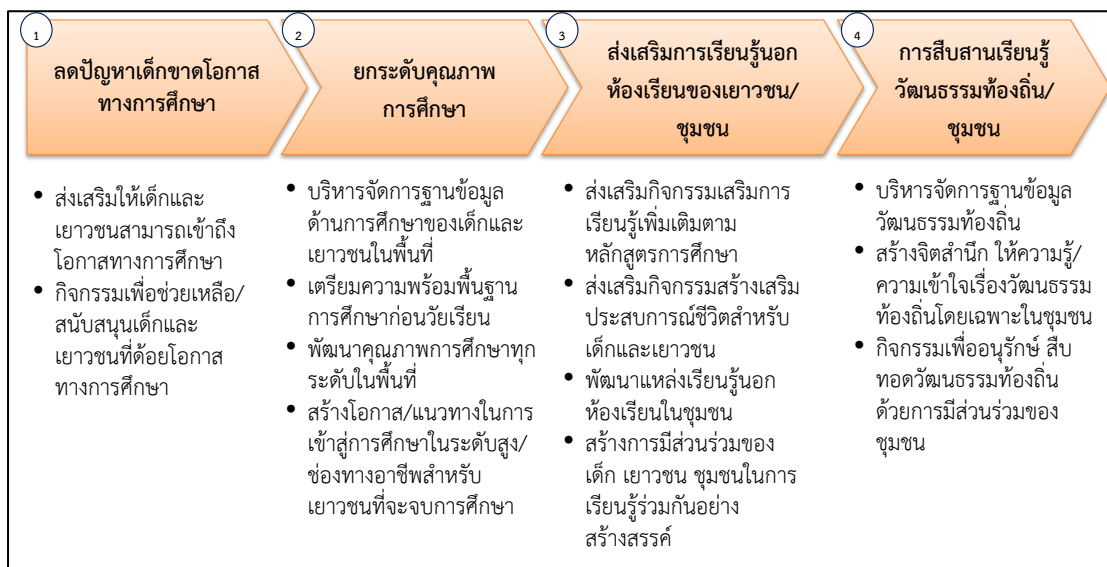
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

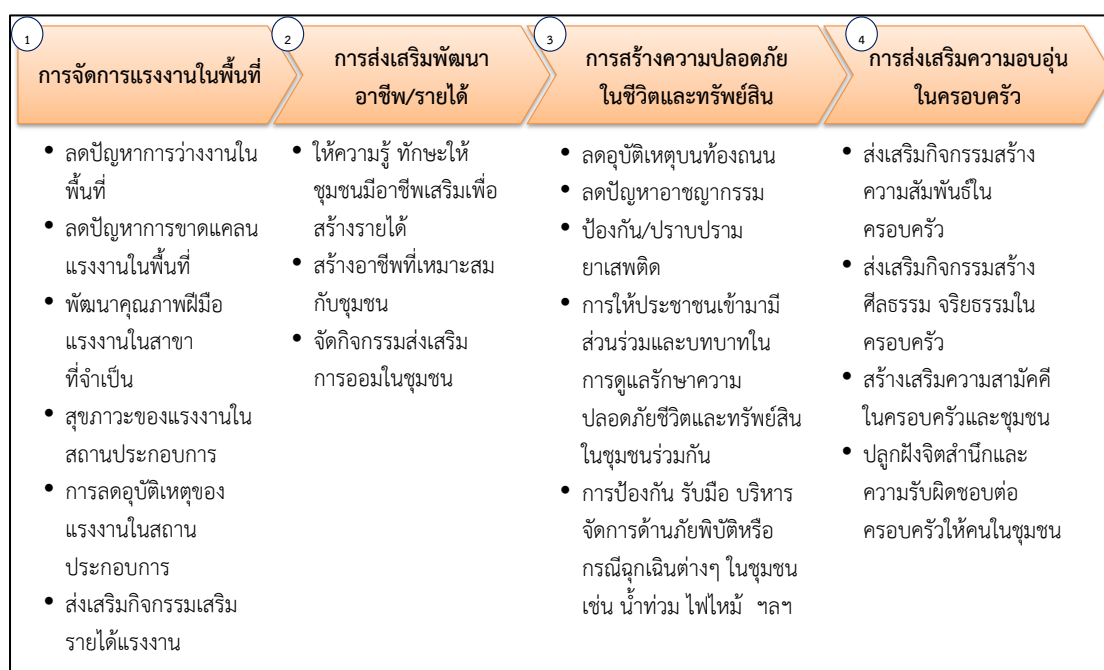
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

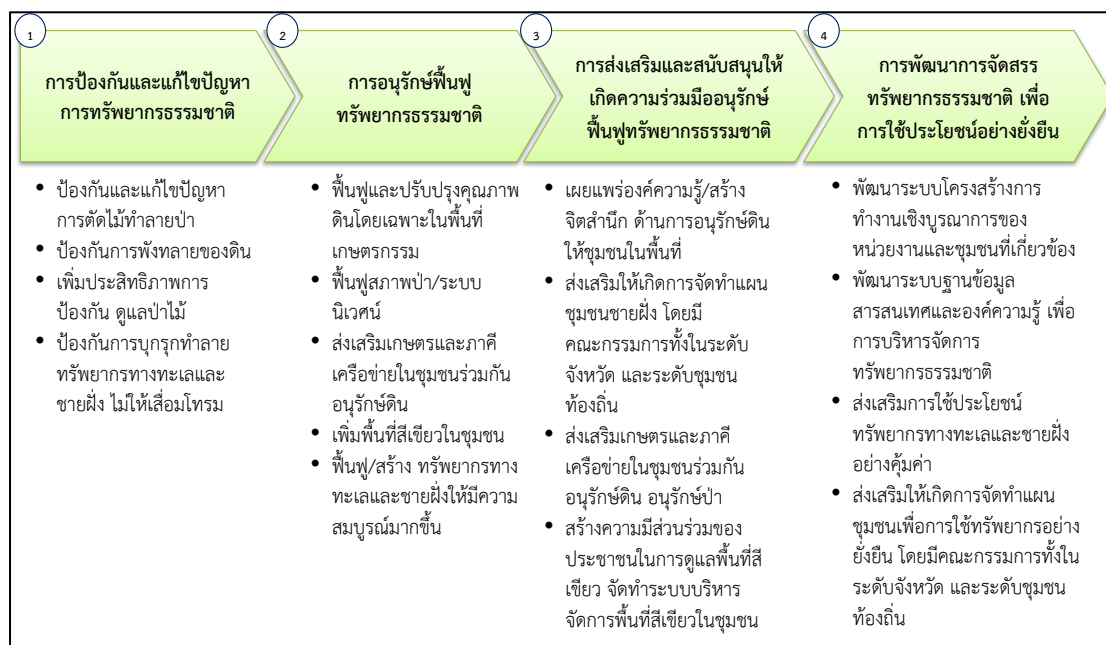
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

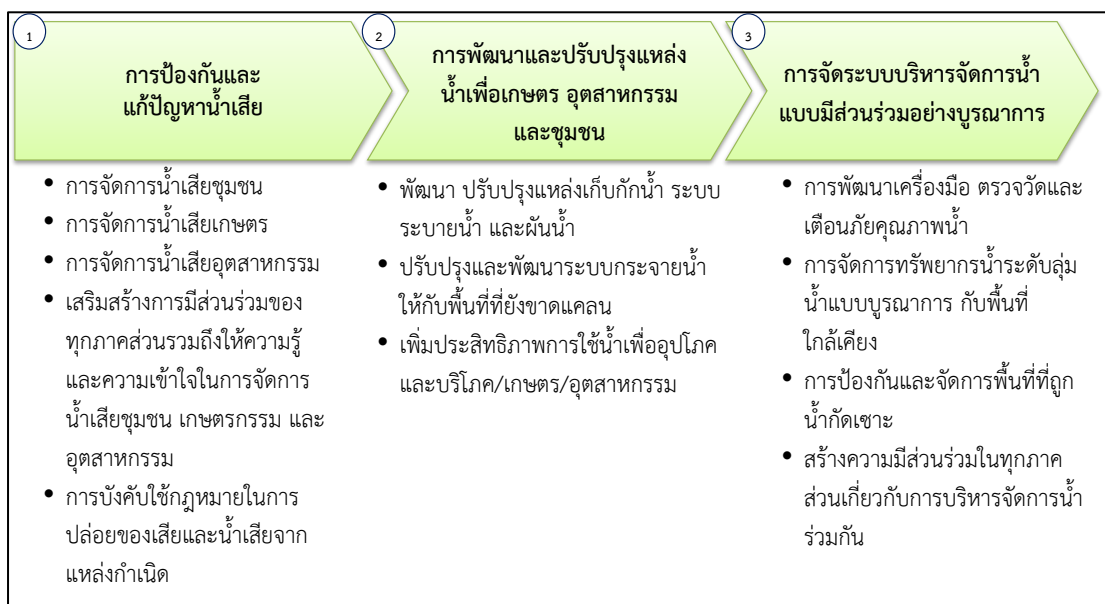
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

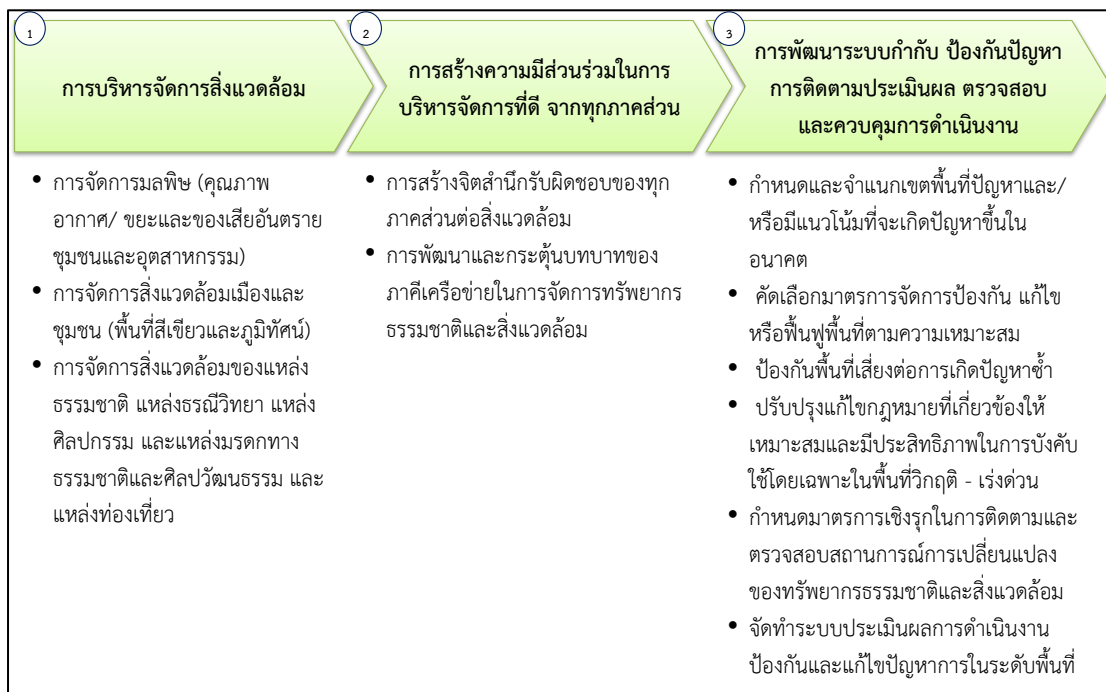
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศีกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดอดศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

